

ĐẶC SAN

NƯỚC SỐNG

SỐ 5 - 2006

SỐNG CHO ngày mai

“ như vườn năng tươi,
như suối nước chẳng hề cạn khô...

Êsai 58:11b ”

MỪNG 15 NĂM THÀNH LẬP
HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG

Đặc San
NƯỚC SỐNG

SỐNG CHO NGÀY MAI

như vườn năng tươi,
như nước suối chẳng hề khô vậ...

ê sai 58:11b

HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG

3240 SE LINCOLN STREET - PORTLAND, OR 97214

SỐNG CHO NGÀY MAI

Ngày này qua, ngày mai sẽ đến, ngày hôm nay chỉ là giao điểm ngưng đọng trong dòng chảy của thời gian. Một lời chưa nói ra, một hành động chưa thể hiện, còn ẩn tàng trong thời gian sẽ đến. Một lời đang nói, một hành động đang diễn tiến, liền lùi vào dĩ vãng trong dòng chảy của đời người. Còn sống, còn hy vọng, còn ước mơ, còn hướng nhìn Ngày Mai, bước tới.

Mười Lăm Năm qua, kể từ ngày Hội Thánh Baptist Nước Sống, mở mắt chào đời, chập chững bước đi, đã không dừng lại, không lùi bước. Không nhìn lui với những mặc cảm yếu nhược của trẻ thơ, của người nhỏ bé trước núi cao, sông rộng. Đặt sự Vui Mừng trước mặt - sự Vui Vẻ của Chúa, hớn hở trong sức Toàn năng của Chúa Hằng Hữu, Hội Thánh con cái Chúa luôn SỐNG MẠNH, SỐNG VUI, SỐNG SUNG MẪN, và tiếp tục SỐNG CHO NGÀY MAI ...

“Như vườn năng tươi, như suối nước chẳng hề cạn khô”

Nương trên lời hứa của Chúa Toàn Năng, Đấng Hôm Qua, Ngày Nay, mãi mãi về sau, chẳng đổi, chẳng dời. Cậy vào sự Thành Tín của Chúa, chẳng cũ, chẳng mòn, luôn tươi mới, sống động, Hội Thánh Baptist Nước Sống hướng nhìn Ngày Mai, với những ước mơ:

- Ước mơ reo vui chiến thắng của người chiến sĩ can trường xông pha trận tuyến.
- Ước mơ của người chài lưới, chèo ra sâu thả lưới, đánh được nhiều cá, chứa cá đầy thuyền.
- Ước mơ của người chăn chiên, vết chân in dấu trên khắp đồng hoang, rừng rậm, đất nhiều chiên lạc về ràn, mở rộng ràn chiên với nhiều chiên mạnh, sinh sôi nảy nở.
- Ước mơ của người Gieo Giống, vừa sáng sớm, vừa đi vừa khóc đem giống ra rải, đến chiều cũng chẳng mỏi, chẳng mệt, sẽ trở về cười vui với nhiều bó lúa, mang vác nặng trên vai.

Với chủ đề “SỐNG CHO NGÀY MAI”, Đặc San Kỷ Niệm 15 Năm thành lập, Hội Thánh Baptist Nước Sống “Đếm lại những Ơn Phước Chúa Ban”. Dâng lên Chúa Kính Yêu, lời Tạ Ơn. Khích lệ nhau, giục giã nhau chỗi dậy tiếp tục cuộc hành trình theo Chúa, phục vụ Chúa. Cam kết dẫn thân, nhìn xem Chúa Jêsus là Nguyên Thủy và Thành Toàn của đức tin, không dừng lại với những trì kéo của quá khứ; không nghỉ ngơi, an hưởng, lãng phí thời gian qua mau của hiện tại; lắng nghe tiếng Chúa phán: “Hãy chỗi dậy, ăn và uống vì đường còn xa quá cho ngươi” I Các Vua 19:7.

Nắm chắc lời hứa, đặt ước mơ trên Lời Chúa hứa: “Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng, vì Chúa Hằng Hữu Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi” Giô-suê 1:9.

Hội Thánh Baptist Nước Sống, hướng nhìn Ngày Mai, Sống cho Ngày Mai, trong dòng chảy của thời gian, dòng chảy của đời người.

Mục sự Quản Nhiệm

ĐẶC SAN NƯỚC SỐNG

SỐ 5

SÔNG CHO NGÀY MAI MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA	4
ƯỚC MƠ VÀ ĐỢI CHỜ MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA	7
TÌNH YÊU KHÔNG TRAO ĐỔI CHÂU TÂM	12
NẮM LẤY LỜI HỨA NHẬT UYÊN	14
NGHE ĐỌC CHUYỆN RU-TƠ PHONG YÊN	24
ĐƯỢC CHÚA HẬU ĐÃI THÁI TRANG	26
HỘI THÁNH MƯỜI LĂM NĂM QUA LÊ TỰ QUYỀN	28
TẠI SAO PHẢI CẦU NGUYỆN CHUYÊN NGŨ THANH HUỶNH	34
BÀI HÁT SỐNG CHO NGÀY MAI MINH HIỀN & THIÊN PH Ư ỚC	37
NEARER, MY GOD, TO THEE ĐÀO LÊ	38
CÔNG VIỆC CỦA TAY NGÀI VI THỦY	40
CHÚA HẰNG DẪN ĐƯA LƯỢNG YÊN	46
NGÀI VẪN NGHE TÔI MAI THẢO	48
TIẾN BƯỚC THEO CHÚA HUỶNH MAI	50
LÁ THƯ CỦA CHA SƯU TÂM	51
ƯỚC MƠ CỦA THANH TRÁNG NIÊN ĐÀ TRẦN	56
TÌM Ý MUỐN CỦA CHÚA CHUYÊN NGŨ THANH HUỶNH	58
TIN TỨC GIA ĐÌNH NƯỚC SỐNG	64

CHỦ ĐỀ: **Sông Cho Ngày Mai**

chủ biên:
MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA

với sự đóng góp của tín hữu hội thánh:
THANH HUỶNH, LƯỢNG YÊN, ĐÀO LÊ
THẢO MAI, PHONG YÊN, CHÂU TÂM
NHẬT UYÊN, TRẦN ĐÀ, LÊ TỰ QUYỀN
THÁI TRANG, VI THỦY, HUỶNH THỊ MAI.

trình bày & ấn loát:
ĐỖ VÂN, LÂM TUẤN, LÊ THẢO, LÂM HÙNG
MAI THẢO, LÊ TỰ TRIẾT, TRẦN HẢO.

HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG
3240 SE LINCOLN ST, PORTLAND, OREGON 97214

QUẢN NHIỆM: MỤC SƯ NGUYỄN CHÂU HÓA
tư thất: 503.774.9820 nhà thờ: 503.236.4169

Ước Mơ

và ĐỢI CHỜ

Cuộc sống đời người trọn chuỗi ngày trên đất, có thể ví sánh như tấm thảm, dệt thành với những ước mơ; những ước mơ đã hiện thực, những ước mơ còn ở ngoài tầm tay với tới. Còn sống còn ước mơ. Có những ước mơ thổ lộ nên lời, có những ước mơ thầm kín. Mỗi người mỗi hoàn cảnh, có những ước mơ khác nhau, nhưng tất cả đều đồng qui mong mỗi đợi chờ ước mơ thành hiện thực.

Ước mơ là những hình ảnh phác họa trong tâm tưởng qua lăng kính tầm nhìn, hân hoan đón chào từ đàng xa.

Ước mơ luôn kèm theo khao khát đợi chờ: Cho đến chừng nào? Còn bao lâu nữa? Sao thời gian như chậm lại? Không gian sao không thu ngắn lại, để ôm gọn ước mơ trong vòng tay.

1. ƯỚC MƠ VÀ ĐỢI CHỜ

ÁP-RA-HAM vâng lời Chúa gọi: “Hãy ra khỏi quê hương vòng bà con người mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn, Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các dân tộc trên thế gian, sẽ nhờ người mà được phước” Sáng-thế-ký 12:1-3.

Tin vào lời Chúa hứa, với 75 tuổi đời, Áp-ram dẫn vợ, Sa-rai tuổi xấp xỉ 65, ra đi với nhiều ước mơ: tổ phụ của nhiều dân tộc, chiếm hữu đất nước rộng lớn, giàu mạnh, dòng dõi thêm nhiều tràn đầy khắp đất. Áp-ram có nghĩa là cha cao quý, được đổi tên là Áp-ra-ham, có nghĩa là cha của nhiều dân tộc. Sa-rai được gọi là Sa-ra, có nghĩa là công chúa và mẹ của các dân tộc. Áp-ra-ham và Sa-ra đang sống với những ước mơ, hay sống trong mơ, khi cả hai đều son sẻ. Cho đến chừng nào! Con trai đầu, do gan ruột mình sanh ra, mới chào đời, khi chồng gần tròn 100 tuổi, còn tuổi vợ cũng tròn 90. Làm sao người già yếu có thể sanh muôn vàn con cháu?

Đa-vít, chàng trai tuổi độ 20, đáng dấp một thư sinh, có tâm hồn thi văn. Con trai út trong 8 con trai trong gia đình, quanh quần bên cha già, vui với cảnh đồng quê, với chiên, với thú rừng. Được Chúa chọn, xúc dầu làm vua cả dân Y-sơ-ra-ên, dân sự Chúa, thế cho Vua Sau-lơ đang tại vị.

Tin nơi lời Chúa hứa, Đa-vít ước mơ ngày lên ngai vàng, ngôi đế vương. Đa-vít đặt ước mơ mình nơi Chúa: “Hỡi Chúa Hằng Hữu, bây giờ con đợi chờ gì. Sự trông cậy con đặt nơi Chúa” Thi-thiên 39:7. “Chúa biết khi con ngồi, lúc con đứng dậy. Từ xa Chúa biết ý tưởng con, Chúa xét nét nẻo đường con, sự nằm ngủ, ước mơ con, quen biết các đường lối con. Vì lời chưa ở nơi lưỡi con, Chúa biết trọn hết rồi” Thi-thiên 139:2-4.

Chúa biết linh hồn con ước mơ Chúa như nai cái thềm khát khe nước, nhưng hỡi Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời của mạng sống con, cho đến chừng nào, con mới đến ra mắt Chúa, bao giờ ước mơ của con đặt nơi Chúa mới thành hiện thực? Có sao, con phải buồn thảm vì kẻ thù nghịch bức hiếp con, săn đuổi con. Những đám mây đậm màu đen của hoạn nạn, vằn vủ trên nền trời trong sáng của ước mơ, đến khi nào tan biến? Linh hồn con sồn ngả, bồn chồn trong mình con, cho đến bao giờ? Các lượn sóng và nước lớn của Chúa phủ ngập con, khi nào mới tịnh dừng? Có sao Chúa quên con. Lời Chúa hứa cùng con ở đâu, khi người ta hỏi con: Đức Chúa Trời ngự ở đâu?

2. THỜI ĐIỂM CỦA CHÚA

Sao Chúa không thực hiện lời Chúa hứa, đặt Đa-vít lên ngai vàng, liền sau khi Đa-vít thắng dũng tướng Gô-li-át, giải cứu dân sự Chúa khỏi tay dân Phi-li-tin?

Sao ước mơ của Đa-vít lên ngôi vua thế cho vua Sau-lơ, chưa thành hiện thực, khi mà hầu hết dân Y-sơ-ra-ên, đều nghiêng về Đa-vít?

Sao ước mơ lên ngôi vua của Đa-vít thế cho vua Sau-lơ, không được rút ngắn thời gian đợi chờ, khi cơ hội ngàn vàng đến với Đa-vít có thể giết vua Sau-lơ?

- Trên đường đuổi bắt Đa-vít, vua Sau-lơ đi vào ngôi nghỉ trong hang đá. Đa-vít núp trong hang đá, nhưng Đa-vít chỉ cắt trộm vạt áo sau của vua Sau-lơ. Đa-vít không giết vua Sau-lơ.
- Tiếp tục tìm giết Đa-vít, vua Sau-lơ đuổi theo Đa-vít vào trong đồng vắng. Đa-vít biết chỗ vua Sau-lơ nghỉ đêm. Đa-vít vào tận chỗ vua Sau-lơ nằm ngủ. Cả vua và lính canh phòng đều ngủ mê. Đa-vít chỉ lấy cây gươm và bình nước ngay trên đầu giường, rồi lặng lẽ đi, Đa-vít không giết vua Sau-lơ để trả thù, để lên ngôi vua. Đa-vít chờ đợi đến kỳ đã định, Đức Chúa Trời sẽ đoán xét cách ngay thẳng. Sự báo thù thuộc về Chúa, Chúa sẽ báo ứng. I Sa-mu-ên 24, Rô-ma 12:19.

Sao Áp-ra-ham và Sa-ra phải đợi đến lúc không còn khả năng sanh sản, theo thế

thường người đàn bà, mới nở nụ cười trên môi, ôm gọn con trai của ước mơ mình trong tay. Kinh thánh Sáng-thế-ký 21: “Sa-ra thọ thai sanh một con trai cho Áp-ra-ham trong khi tuổi đã già, đúng kỳ Đức Chúa Trời đã định.”

Sao Đa-vít phải đợi đến 30 tuổi, ước mơ làm vua cả nước Y-sơ-ra-ên, mới thành hiện thực? Kinh thánh Thi thiên 31:7 “Kỳ mạng, thời giờ của tôi ở nơi Chúa. Chúa chúng tôi ở trên trời. Phàm điều gì đẹp ý Chúa thì Chúa đã làm” Thi-thiên 115:3. Chúa đã khởi sự làm, đang làm và sẽ làm trọn lời hứa của Chúa theo thời điểm của Chúa. “Chúa sẽ làm xong công việc thuộc về tôi. Chúa không bỏ dở công việc tay Chúa làm” Thi-thiên 138:8.

Chúa Hằng Hữu phán: “Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người. Đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao trên đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người bấy nhiêu. Như mưa và tuyết xuống từ trên trời mà không trở lại nữa, thì lời nói ra từ miệng Ta cũng vậy chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến” Ê-sai 55:8-11.

“Chúa là Thành tín, vì Ngài không tự chối mình được” II Ti-mô-thê 2:13. Chúa thực hiện lời Chúa hứa theo thời điểm của Chúa, không theo kim đồng hồ mau, chậm của chúng ta.

Tiên tri Ha-ba-cúc chép: “Hỡi Chúa Hằng Hữu, vì có sự gian ác, ngang trái bạo ngược, chiến tranh tàn bại, dối trá. Vì có sự hưng thịnh của kẻ ác, người công bình bị ức hiếp. Vì có những người vô tín, những người cầu hỏi những tượng chạm, tượng đúc, những thần tượng câm, tin cậy vào thần tượng do trí khôn, do bàn tay mình dựng nên, họ reo vui về sự hưng thịnh của họ, hung hăng trong sự dối trá của họ. Hỡi Chúa, con kêu van cùng Chúa mà Chúa không nghe, sao Chúa không khứng giải cứu. Mắt Chúa thánh sạch chẳng nhìn sự dữ, chẳng có thể nhìn được sự trái ngược, sao Ngài nhìn xem kẻ dữ nuốt người công bình hơn nó, sao Ngài nín lặng?” Ha-ba-cúc 1.

Như người lính canh chôn chân nơi đồn lũy, tiên tri Ha-ba-cúc yên lặng chờ đợi lắng nghe tiếng Chúa phán: “Vì sự hiện thấy, lời Chúa hứa, còn phải được ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng sẽ kịp đến không phình dãn đâu. Nếu có chậm trễ, con hãy đợi, bởi lời hứa chắc được hiện thực, không chậm trễ đâu” Ha-ba-cúc 2:3.

Tin vào lời Chúa hứa, đặt ước mơ nơi lời hứa của Chúa: “Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời, Ta sẽ tỏ cho người những việc lớn và khó là những việc người chưa từng biết.”

- Người thiếu thốn khôn cùng, ước mơ những ngày sống no đủ
- Người chưa có nhà ở, ước mơ một mái nhà ấm cúng
- Người sống trong cảnh đơn cô, ước mơ được sưởi ấm bằng tình thương chăm sóc mặn nồng

- Người trong tuổi thanh xuân, ước mơ gặp người bạn đường tâm đầu ý hợp, luôn cười vui trong hạnh phúc
- Người gặp phải cảnh, cơm không lành, canh không ngọt, ước mơ cảnh gia đình sum họp, thuận hòa
- Người bị ức hiếp, chèn ép, áp đảo, ước mơ được đối xử công bằng
- Người mang phải bệnh tật, ước mơ một thân thể lành mạnh

Còn nhiều ước mơ, với nhiều lần cầu xin, khẩn nài, chờ đợi, nhưng điều kiện sinh sống, hoàn cảnh bao quanh, chưa được cải thiện. Ngược mắt lên, chỉ thấy những đám mây đe dọa, không thấy Chúa. Tai chỉ nghe tiếng sấm sét, không nghe tiếng Chúa đáp lời. Chúa ở đâu? Sao Chúa chậm trễ thực hiện lời hứa của Chúa?

Chúa không chậm trễ, nếu có chậm trễ, là chậm trễ theo thời gian của chúng ta. Hãy chờ đợi theo thời gian của Chúa. Chúa có giờ hẹn của Chúa cho chúng ta. Chúa chúng ta ở trên trời, biết chúng ta cần gì, lúc nào thuận hợp cho ước mơ chúng ta hiện thực.

Đừng bị nao núng khi người ta hỏi: Đức Chúa Trời người ở đâu?

Cũng đừng bồn chồn, đứng ngồi không yên, tự hỏi Chúa ở đâu? Hãy tự hỏi: Con ở đâu trong mối tương giao với Chúa?

“Hãy hết lòng tin cậy nơi Chúa Hằng Hữu, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con. Chớ khôn ngoan theo mắt mình. Hãy kính sợ Chúa Hằng Hữu và lìa khỏi sự ác.” Châm-ngôn 3:5,7.

“Hãy khoá lặc nơi Chúa Hằng Hữu, thì Ngài sẽ ban cho người đều lòng mình ước mơ” Thi-thiên 37:4. Hãy khoá lặc, hãy vui vẻ - an vui trong sự tìm kiếm mặt Chúa, đến gần Chúa, ra mắt Chúa. Vui vẻ trong yên lặng chờ đợi. Hãy dâng vinh hiển thuộc về Chúa. Đừng tìm kiếm sự vinh hiển cho mình. Hãy hạ mình thuận phục, cách Chúa làm, đúng theo thời điểm của Chúa. Đừng ép buộc Chúa phải thực hiện lời Chúa hứa cho mình ngay bây giờ, ngay lúc này, tại đây. Ha-ba-cúc 2:4: “Này lòng người kiêu ngạo không có sự ngay thẳng trong nó, song người công bình thì sống bởi đức tin mình.”

“Áp-ra-ham cậy trông khi không còn lẽ cậy trông, cứ tin và trở nên cha của nhiều dân tộc. Người chẳng có lương lự, nghi ngờ lời hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin và ngợi khen Đức Chúa Trời, vì tin chắc điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, thì Ngài có quyền làm trọn” Rô-ma 4:18-21. “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời thì Ngài kể sự đó là công bình cho người” Sáng-thế-ký 15:6.

“Vua Đa-vít, người được Chúa chứng là người ở vừa lòng Đức Chúa Trời làm theo ý chỉ Đức Chúa Trời” Sứ-đồ 13:22. Trong những lúc bồn chồn sồn ngã, mỗi mòn chờ đợi, vua Đa-vít luôn lòng dặn lòng: “Hãy trông đợi nơi Đức Chúa Trời, ta sẽ còn ngợi khen Chúa nữa, vì nhờ mặt Ngài, bèn được cứu thoát” “Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ta sẽ

còn ngợi khen Chúa nữa, Ngài là sự cứu rỗi của mạng sống ta, là Đức Chúa Trời ta.” Thi-thiên 42:5,11.

Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đa-vít tin kính và thờ phượng, cũng là Đức Chúa Trời chúng ta đặt lòng tin cậy, là Đức Chúa Trời Hằng sống, luôn hiện hữu trên đất người sống. Còn sống còn ước mơ, còn ước mơ còn chờ đợi, còn reo vui ngợi khen Chúa Thành tín.

Đừng để những ước mơ tin vào lời Chúa hứa bị tắt lịm dần. Hãy hâm nóng những ước mơ của người “*Khách lữ hành trên đất, đang hướng nhìn quê hương tốt hơn*”. Hãy bứt đứt những sợi dây neo của quá khứ, hãy nương mắt lên mở rộng tầm nhìn, đừng nhìn lui, đừng dừng lại với những bực bội, bức rứt, phàn nàn oán trách, than thân trách phận. “Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục trong hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện.” Rô-ma 12:12. “Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn. Chớ sầu thảm, vì sự vui vẻ của Chúa Hằng Hữu là sức lực của chúng ta.” Nê-hê-mi 8:10. Đừng nhìn những đám mây che mờ những ước mơ như là những đe dọa, nhưng hãy nhìn những đám mây đó như là những nhân chứng của **ĐỨC TIN HY VỌNG VÀ TÌNH YÊU**. Hãy chăm nhìn Chúa Jê-sus, Chúa chúng ta, là Đấng Sống, Đấng đã chết vì tội lỗi chúng ta, Đấng đã sống lại, đang sống và sống đời đời, cầm chìa khóa thời gian đời người chúng ta, cả sự chết và âm phủ. Chúa đang ngự trên những đám mây, giữa những đám mây, những trận mưa đầu mùa, cuối mùa, sẽ đơm mầm đất đai, thuận lợi cho người gieo những ước mơ, reo vui gặt hái, ôm gọn ước mơ hiện thực trong vòng tay.

“Chúa chúng ta ở trên trời. Phàm điều gì đẹp ý Chúa, Chúa bèn làm điều ấy.” Chúa đã khởi sự làm, đang làm và làm trọn.

Hãy nghe lời Chúa dạy “Các con sẽ được cứu là tại trở lại và yên nghỉ. Các con sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy.” Ê-sai 30:15.

“Hãy đến gần Chúa thì Chúa sẽ đến gần chúng ta.”

“Có ai hai lòng, hãy làm sạch lòng đi” Gia-cơ 4:8.

Đừng tự ý bỏ lỡ giờ hẹn của Chúa. Đừng tự động đi trước thời gian của Chúa. Hãy hạ mình xuống dưới tay quyền năng Đức Chúa Trời, hầu đến kỳ thuận hợp, Chúa sẽ nhắc anh em lên.” I Phi-e-rơ 5:6.

Hãy thưa với Chúa: “Hỡi Chúa Hằng Hữu, nhân vì lòng nhơn từ và chân thật của Chúa, sự vinh hiển chớ về chúng con, chớ về chúng con bèn là đáng về Danh Ngài.” Thi-thiên 115:1.

Mục sư Nguyễn Châu Hóa

Tình yêu KHÔNG TRAO ĐỔI

gia đình Châu Tâm

Tôi muốn chứng thực tình yêu Chúa tìm cứu cả gia đình tôi. Vào độ 1990, Cậu tôi, người đầu tiên trong gia đình, tiếp nhận tình yêu của Chúa. Thời gian ngắn sau đó, tiếp đến Mẹ tôi. Còn tôi, một thanh niên, không những luôn có thái độ nghịch chống, mà còn hay nhạo cười những người tin kính Chúa. Dầu vậy, tình yêu Chúa luôn tìm đến tôi. Một người tôi thường gọi là Cậu Sang, người đã dẫn Mẹ tôi đến với Chúa, là người mà tôi không có mấy cảm tình, đã tìm gặp tôi, hỏi tôi: “Con có biết Chúa là ai không?” Rồi Cậu nói tiếp: “Chúa là Ông Trời mà con thường gọi đến.” Tôi bắt đầu có những suy tư về tâm linh và sau vài lần tiếp chuyện với Cậu Sang, tôi tiếp nhận Tình Yêu của Chúa.

Nhìn nhớ lại bước đường theo Chúa, tôi tự hỏi: “Tại sao, một người như tôi, hay chống báng, do dự, lại có thể mau chóng tin nhận Chúa, trở nên con cái Chúa?” Bây giờ, tôi mới hiểu: Không phải tôi đã yêu Chúa trước mà là Chúa đã yêu tôi trước, và Chúa đã tìm đến cứu tôi.

“Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta, đã bày tỏ ra trong điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài đến thế gian, để chúng ta nhờ Con được sống. Ấy chẳng phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu chúng ta và sai Con Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta”

I Giăng 4:10,11.

Chúa Jêsus đã yêu tôi bằng tình yêu không trao đổi, không mặc cả với tôi, một người hay trù trù, mặc cả. Tạ ơn Tình yêu của Chúa, Chúa đã chịu chết vì tội tôi, Chúa đã sống lại đem tôi từ tối tăm qua sáng láng từ quyền lực

của quỷ Satan đến cùng Đức Chúa Trời. Tạ ơn Chúa, “Chúa muốn sự thương xót, không muốn của tế lễ. Chúa đến không phải để kêu gọi kẻ công bình, song đến để cứu kẻ có tội” Ma-thi-ơ 9:13.

Mười lăm năm qua, Chúa đem gia đình chúng tôi định cư tại Portland, Oregon Hoa Kỳ. 15 năm qua, gia đình chúng tôi được sống trong tình yêu thương nhơn từ của Chúa, tình yêu thương của Người Cha đối cùng con cái, tình của Người Bạn Thiết luôn bao bọc, an ủi vỗ về. Chúa đã cho tôi: có người vợ đảm đang, ý hợp tâm đầu, một gái, một trai ngoan ngoãn. Từ một cửa tiệm sang thuê, Chúa cho chúng tôi một cửa tiệm mới, thuận tiện cho việc làm và coi sóc con cái của mình đó là sự mơ ước của chúng tôi bao nhiêu năm qua. Nay Chúa cho đúng với sự mơ ước của mình, vì sự ban cho của Ngài không xiết kể, cả về vật chất lẫn tâm linh. Chúa cho gia đình chúng tôi được sinh hoạt thờ phượng Chúa trong Hội Thánh Baptist Nước Sống, với vị Mục sư khiêm nhu, tận tụy chăm sóc, nâng đỡ đức tin từng con cái Chúa. Vợ chồng chúng tôi có nhiều ước mơ cho công việc làm ăn sinh sống, cho tương lai con cái, nhưng lời Chúa nhắc nhở: “Trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm mọi điều ấy nữa” Ma-thi-ơ 6:33.

Gần đây, chúng tôi được nghe một câu chuyện thật: Bà Carol, người láng giềng, cũng là người khách hàng thường xuyên của chúng tôi. Sáng ngày 9 tháng 1 năm 2006, bà bạn cùng sở UPS, khoe với bà về vốn đầu tư, dự bị cho ngày về hưu với nhiều ước mơ đẹp. Nào ngờ, ngay chiều hôm đó, trên đường ở sở về, một người đàn ông lái xe chạy ngược chiều, đâm vào xe của bà bạn bà Carol. Bà bạn của bà Carol đã tắt thở trong bệnh viện. Bà Carol thuật câu chuyện thương tâm và nói: “Chúa cho còn sống ngày nào, cảm ơn Chúa ngày đó.” Thi-thiên 31:15. “Kỳ mạng tôi trong tay Chúa”.

Lời Chúa dạy “Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dạy các nẻo của con” Châm-ngôn 3:6. “Chớ khôn ngoan theo mắt mình, nhưng hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lìa khỏi sự ác” Châm-ngôn 3:7. Tạ ơn Chúa, Chúa đã chỉ dẫn các bước của gia đình chúng tôi.

Nhơn dịp Hội Thánh Baptist Nước Sống kỷ niệm 15 năm thành lập Hội thánh, gia đình chúng tôi xin dâng lên Chúa lời tạ ơn. Tạ ơn Chúa vì Chúa đã hậu đãi cả gia đình chúng tôi bằng Tình yêu không trao đổi, mặc cả.

Fairview, Oregon

năm LẤY LỜI HỨA

Buổi chiều mùa hè của thành phố Portland cũng oi bức không kém gì sức nóng của đất nước Việt nam. Tôi nhớ lại buổi chiều mùa hè năm đó, tôi cảm thấy mình lạc lối, vô định cho cuộc sống của mình trên đất lạ này. Một nỗi buồn và một sức nặng vô hình đang đè nặng trên tâm hồn tôi. Tối hôm đó là buổi cầu nguyện của nhóm Phụ nữ bốn chị em chúng tôi. Tôi đến buổi cầu nguyện với tâm trạng hờ hững. Liệu tôi có nhận được sự thay đổi nào cho cuộc sống hiện nay của tôi không, lâu nay tôi đã cố gắng hết sức để mọi việc trong cuộc sống của tôi dần vào ổn định như điều lòng tôi mong muốn

Thật tạ ơn Chúa, các chị trong nhóm đã đọc một câu Kinh Thánh trong Ê-sai 48 rằng: “Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người là Đấng dạy cho người được ích, và dắt người trong con đường người phải đi.” Điều này đã đục mạnh vào lòng tôi, tôi đã nắm lấy lời hứa này cho cá nhân tôi, và lúc đó Chúa đã mở mắt cho tôi thấy được rằng lâu nay những việc xảy ra trên cuộc sống của tôi đều có sự cho phép của Chúa để dạy dỗ đời sống của tôi, tôi đã cầu nguyện và nhắc lại lời hứa ấy trước mặt Chúa, và đến lúc này đường lối mà Chúa định cho tôi quả thật diệu kỳ. Ha-lê-lu-gia! Tạ ơn Chúa.

Khi đối diện với cuộc sống đời này, tôi đã gặp phải những việc đau khổ, buồn phiền, tôi cũng biết chạy đến với Chúa than khóc cùng Ngài, những khó khăn của đời này không miễn trừ cho bất cứ một ai, nhưng nguyên nhân sự việc không phải đến từ Chúa. Nhớ lại từ câu chuyện của Gióp, ma quỷ cứ ngày đêm kiện cáo chúng ta, Chúa cho phép xảy ra, nhưng cá nhân nào biết xử dụng vũ khí “tối hậu” là “cầm gươm của Đức Thánh Linh là Lời của Đức Chúa Trời” Ê-phê-sô 6:14-17, có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Vậy mà suốt những năm theo Chúa, tôi dường như không hiểu được sự sâu nhiệm nào trong Lời của Ngài. Tôi thuộc Kinh Thánh như một con vẹt học nói tiếng người. Khi đến trước mặt Chúa than khóc với Ngài, nhưng tôi không “cầm” được một cái “gươm” nào để chiến cự với “kẻ thù” đang kiện cáo tôi. Cho đến một ngày tôi hiểu ra được “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ” Mathiơ 5:6.

Đời sống tâm linh của tôi phải khao khát thì mới được no đủ, tôi đã đến với Chúa và thưa cùng Ngài rằng: “Chúa ơi! Lời Chúa cho con trong Thi thiên 89:34 rằng Chúa chẳng hề bội giao ước, cũng chẳng đổi lời đã ra khỏi môi miệng Ngài. Xin Chúa làm thành lời hứa của Chúa cho con biết khao khát Ngài, và được no đủ về Lời của Ngài...” thật kỳ diệu thay, sau khoảng thời gian không lâu, Chúa đã mở mắt tâm linh tôi thấy thật tường tận trong Lời của Ngài, từng câu Kinh Thánh thật ngọt ngào cho tâm linh tôi, những kinh nghiệm trong đời sống của tôi làm cho tôi thật no đủ, tôi đã có gương của Đức Thánh Linh là Lời của Ngài mà chiến trận cùng kẻ dữ. Mỗi khi cầu nguyện cho những nan đề nào tôi phải sửa soạn gương của Đức Thánh Linh là Lời của Ngài trong Kinh Thánh.

Có lúc những tên lừa của Kẻ thù bắn vào trong tâm trí tôi rằng: tôi là một kẻ bất tài, vô dụng ... nhưng chính Đức Thánh Linh đã làm việc trong lòng các chị trong nhóm cầu nguyện, đã đọc những câu Kinh Thánh trong Ê-sai 43: “Đừng sợ, vì Ta đã chuộc ngươi, Ta đã lấy tên ngươi mà gọi ngươi, ngươi thuộc về Ta” “Vì Ta đã coi ngươi là quý báu, đáng chuộng và đã yêu ngươi..” Lòng tôi như tan vỡ trong niềm hạnh phúc vô biên vì biết được tình yêu của Ngài dành cho tôi, dẫu tôi có thể nào đi nữa thì Chúa vẫn đổ huyết ra, chịu treo trên thập tự giá, chịu bao khổ hình, nhục nhã để chuộc tôi, để rồi coi tôi là quý báu, đáng chuộng và đem lòng yêu tôi. Hình ảnh con ngọc trai khi bị một hạt sạn rơi vào bên trong làm nó vướng mắc, khó chịu, xoắn xang, nhưng nó vẫn tiết ra một tinh chất bao bọc hạt sạn đó ngày qua ngày. Cho đến một ngày, người ta lấy hạt sạn đó ra và nó trở thành một vật quý giá, đáng chuộng... Tôi là viên sạn đó đối với thế gian này, có thể làm vướng mắc, khó chịu và xoắn xang, nhưng Chúa đã bao bọc tôi bằng tình yêu của Ngài – Ha-lê-lu-gia! Tạ ơn Chúa.

Tôi khao khát học Lời Chúa, những điều trong Lời của Ngài làm cho cuộc sống của tôi là một chuỗi của những cái bắt đầu mới, chiếc “vây” trong tâm linh tôi lần lần bị lột tróc. Tôi giương cao Lời hứa của Chúa cho chính tôi và đeo đuổi lời hứa ấy. Lời Chúa hứa với tôi rằng: “Vì Ta sẽ rót nước trên kẻ khát, cho suối chảy nơi đất khô, Ta sẽ đổ Thần ta trên dòng dõi ngươi, và phước lành ta trên những kẻ ra từ ngươi” Ê-sai 44:3. Tôi biết chắc Ngài muốn dùng tôi như một nguồn suối chảy đến những miền đất đang khô cần cần được vun tưới. Đó là một vinh hạnh lớn lao, cao cả cho một đời sống như tôi, tôi được dự phần trong một nước không hay rúng động (Ê-bơ-rơ 12 :28). Chúa kính yêu ơi, con thật tạ ơn Chúa. Nguyện mọi sự vinh hiển qui thuộc về Ngài. Muốn thật hết lòng. Ha-lê-lu-gia!

Nhật Uyên

GIA ĐÌNH
HỘI THÁNH BAPTIST NƯỚC SỐNG

*Our
Family*

TẾT NGUYÊN ĐÁN 2006

1. Gia Đình Anh Chị Lê Văn Tú
2. Cô Lê Thị Đào (chuyến về Việt nam)
3. Gia Đình ông Bà Nguyễn Hữu Quang

1. Gia đình anh chị Nguyễn Hữu Mạnh
2. Gia đình anh chị Nguyễn Ngữ
3. Gia đình anh chị Nguyễn Thành Thái
4. Gia đình ông bà Nguyễn Văn Ngãi

1. Cô Huỳnh Thị Thanh
2. Gia đình anh chị Lê Phú Cường
3. Gia đình ông bà Lê Văn Thành
4. Gia đình anh chị Phan Văn Vang
5. Gia đình ông bà Lương Hữu Hoàng

1. Gia đình anh chị Phong Nhung
2. Gia đình anh chị Quang Phương
3. Gia đình anh chị Cường Thủy
4. Gia đình ông bà Ngũ Học Huệ
5. Cô Ngũ Trang Đài

1. Gia đình Huỳnh Thị Mai
2. Anh chị Phạm Đăng Khoa

3. Ông bà Tăng Tấn Cảng

4. Gia đình Ngô Văn Thanh

1. Gia đình ông bà Hồ Đăng Yến

2. Anh Đỗ Văn

3. Ngọc Trân, Mai Thảo, Lê Thảo

4. Tăng Tấn Vịnh

1. Gia đình cô Lê Claudia Châu

2. Anh Trần Phước Hào

3. Anh chị Tuấn Trâm

4. Gia đình ông bà Lâm Thành Tài

Nghe

ĐỌC CHUYỆN RUTO

“Phong ơi! chiều nay đem cho Lan mượn cuốn vật-lý Lamirand, một buổi thôi!” Lan nói với Phong khi chia tay về nhà.

Phong vội vã lấy cuốn, vật lý Lamirand mượn của Hoàng, đạp xe qua nhà Lan.

“Bên Phong học đến chương Thủy Động Học chưa?” Thúy-Lan hỏi Phong.

“Học rồi, Lan cần bài tập số mấy?” Phong nói.

“Bài số năm, tính áp suất “p” của mặt chất lỏng trong pittong, mà sao Lan chẳng hiểu” Thúy-Lan trả lời, mặt hồng hào như e then một chút.

“Phong giảng cặn kẽ cho Lan hiểu với nghe” Nàng nói.

Hôm sau trả lại cuốn vật lý, Phong quên mở ra kiểm soát, Hoàng tình cờ mở ra làm bài tập, bỗng thấy tờ giấy nhỏ có ghi mấy chữ “cám ơn Phong lắm” và ký tên Thúy-Lan. Thế là cả lớp Đê III đồn vang lên. Phong đã có bồ.

Bảy năm sau Phong tốt nghiệp, Thúy-Lan làm giáo viên. Hai người làm lễ thành hôn....

1975, có bốn mụn con, hai trai hai gái rất dễ thương.

Phong Lan vào Sài-gòn rồi vượt biên, được sang tị-nạn ở Đức.

Một ngày vào thu, Frankfurt có gió lộng, lá thu rơi-tả; lá hồng, lá vàng chen nhau bay xào-xạc.

Phong-Lan đến thăm Diệp-Tú, cô học trò cũ của Lan có chồng là Duy. Trong chuyến vượt biên, Duy bệnh nặng, thêm nghiện ngập thuốc lá, biến chứng làm cơ thể suy nhược, bất-lực.

Diệp-Tú thấy Phong cao lớn khỏe mạnh, nàng đâm ra mê mết, thế là hai bên tình-tự, hẹn hò, e-mail. Phong bắt đầu lơ đãng gia đình, vắng nhà nhiều đêm. Sau đó ly thân rồi ly dị vợ.

Lan cảm thấy cô đơn lắm, lửa lòng un lên như sôi-sục. Nàng khóc tức-tưởi vì ghen! Nàng thấy mình như bị đọa đày, trên đất khách quê người. Một mình chăm sóc bốn con, hoàn cảnh thật éo le, phũ phàng!

Thời gian trôi qua, Lan phôi pha đôi chút. Các con cũng lần-lượt lập gia đình. Nhờ các Hội thánh Tin lành, bạn bè làm chứng, các con của Lan đều tin Chúa. Nhất là Đoan Ngọ, con trai, có vợ là Tâm An. Nàng là con của một gia đình tin kính Chúa rất được ơn. Tâm-An là giáo viên toán cấp hai. Nàng cũng phụ trách lớp trường Chúa nhật của thiếu niên Hội thánh

Baptist ở Frankfurt.

Nay Thúy-Lan đã lớn tuổi, bệnh tiểu đường biến chứng mù mắt, đã không cho phép bà đọc sách được nữa. Tâm-An thấy bà buồn khổ nên hay lui tới an ủi mẹ chồng. Mỗi buổi cơm nàng đem đến cho mẹ, Thúy-Lan vừa ăn, nước mắt vừa ràn rụa. Tâm-An đọc Kinh thánh sách Ru-tơ cho mẹ chồng nghe. Thúy-Lan nghe xong, mỗi khi đều cảm ơn con. Hôm nay nghe xong Thúy-Lan bảo Tâm-An rằng: “xin con đọc lại tên cô dâu của bà Na-ô-mi, mẹ nghe chưa rõ.”

“Thưa mẹ ấy là Ru-tơ” Tâm-An trả lời

“Ru-tơ! Ru-tơ!” Thúy-Lan lập lại.

“Bà Na-ô-mi có phước thật” Thúy-Lan nói một cách đầy thương xót tự đáy lòng.

“Mẹ ơi! Bà Na-ô-mi gốc Do-Thái tin kính Đức Chúa Trời. Chồng chết, hai con trai của bà qua đời sau đó. Hai người dâu còn sống. Người chị là Ot-ba vâng lời bà gia Na-ô-mi trở về quê. Còn lại Ru-tơ, dâu thứ hai, quyết không phân rẽ khỏi mẹ. Bà Ru-tơ là bà cố của vua Đa-vít, vua nước Do-Thái, mười bốn đời trước Chúa Jê-sus” Tâm-An kể lại.

“Chúa nhật đến, con đi nhà thờ nhớ cho mẹ đi theo, nghe con” Thúy-Lan nói nhỏ với Tâm-An

“Dạ” Tâm-An cảm ơn Chúa, nàng thấy vui tươi trong lòng...

Đêm nay, Phục sinh, Frankfurt trời sáng rực rỡ, Thúy-Lan tuy mắt mù nhưng thấy lòng hân hoan ấm cúng lạ thường. Bà cảm thấy tâm-thần tự do thoi thới, bà đã tin Chúa được một tháng tròn. Bà linh cảm mình đang được cứu rỗi bởi huyết Chúa Jê-sus. Bà sung sướng. Bốn mươi năm trôi qua, nay Bà thấy mình đang sống với tình thương yêu Đức Chúa Trời.

“Cảm ơn Chúa” Thúy-Lan thầm nguyện trong lòng.

Để cảm tạ cứu Chúa, tối nay bà mời Hội thánh đến nhóm gia đình. Các con cháu cũng về nhà đầy đủ. Tâm-An dâu Thúy-Lan, đang cùng chồng Đoan-Ngo ẵm con gái là Đoan-Trang ôm cổ bà nội, hôn mấy cái rồi áp đầu vào ngực bà, bà thấy hạnh phúc tràn ngập lòng mình. Thúy-Lan nhớ lại câu Kinh thánh mà Tâm-An đã đọc cho Bà nghe trong sách Ru-tơ.

“Nó sẽ an ủi lòng Bà, dưỡng già bà, vì ấy là dâu bà vẫn thương bà, đã sanh nở cho bà; nàng quý cho bà hơn bảy con trai” (Ru-tơ 4:15).

Vị Mục-sư cầu nguyện cho gia đình, được nhiều ơn phước Chúa ban cho. Buổi nhóm chấm dứt, Thúy-Lan tiễn chân mọi người ra về. Mọi người đều cầu chúc nhau đêm nay được giấc ngủ trọn lành.

Đêm về khuya, Frankfurt trở nên vắng lặng, Thúy-Lan thầm nguyện tạ Chúa, trong giấc ngủ bình yên. Bà mơ thấy ánh sáng đang chiếu sáng chan-hòa lộng lẫy khắp ngôi nhà bà đang ở. Nhạc Thánh-ca Phục-sinh nghe du-dương:

“Chúa sống trong lòng này”

PHONG YÊN

Được Chúa Hậu Đãi

Trước hết tôi xin dâng lên lời cảm tạ và ngợi khen Chúa như câu Kinh thánh “Tạ ơn Chúa vì sự ban cho của Ngài không xiết kể.”

Nói đến làm chứng ơn phước Chúa thì tôi không biết phải bắt đầu như thế nào, vì sự ơn từ của Chúa ban cho tôi mọi điều quá sức suy tưởng. Tôi được sinh ra và lớn lên trong môi trường Hội thánh nghèo ở thôn quê, nhất là vào những năm sau 1975. Từ Sài Gòn trở về Hậu Nghĩa, nhìn cảnh vách tường Nhà Thờ sụp đổ do bom đạn nổ và các con cái Chúa tản lạc khắp nơi tưởng chừng như không thể nào có thể phục hồi được. Hằng tuần Hội thánh nhóm lại chỉ trên dưới 10 tín đồ. Vậy mà Chúa vẫn cho Hội thánh duy trì và gia đình Ba Má tôi vẫn còn sống đến ngày hôm nay để tiếp tục chăn dắt bầy chiên của Chúa. Cảm tạ Chúa đã từng hồi từng lúc mở đường tiếp trợ và lo liệu cho từng gia đình con cái Chúa, giờ đây họ đã trở nên mạnh mẽ và Hội thánh Chúa ngày càng đông đến nỗi không có đủ chỗ ngồi. Cách đây 10 năm Chúa đã cho xây được tư thất riêng để nơi rộng Nhà Thờ bằng số tiền bán tầm vòng xung quanh nhà của một bà góa trên 70 tuổi sống một mình. Với 5 ngàn đồng Việt nam, là số tiền dâng đầu tiên của bà mà Hội thánh đã làm móng xây cất. Bởi đức tin và sự cầu thay của nhiều tôi con Chúa mà Hội thánh ngày càng phát triển cả về thuộc linh lẫn thuộc thể. Năm vừa qua Chúa cho Hội thánh mua được miếng đất cạnh sát Nhà Thờ chiều dài 60^m, chiều rộng 5^m với giá 20 cây vàng là số tiền quá lớn trong khi Hội thánh không

có ngân quỹ, vì hầu hết tín đồ đều nghèo khó. Tiền thu hằng tháng chỉ đủ chi phí cho Hội thánh và giúp đỡ những gia đình gặp khó khăn đau yếu. Sau khi mua được đất thì bước khó khăn tiếp theo là làm thủ tục giấy tờ mua đất, xin cấp sổ chủ quyền và giấy phép xây cất. Những năm gần đây, để hạn chế sự phát triển Tôn giáo, nhà nước Việt nam đã không cho các tổ chức tôn giáo mua thêm đất hay nhận bất cứ phần đất hiến nào. Nhưng cảm tạ Chúa khi Ngài đã can thiệp thì không có điều gì là không thể cả, sau hơn 8 tháng, chính quyền đã cấp sổ đỏ và giấy phép xây cất cho Hội thánh. Đây quả là một chứng thực lạ lùng mà Chúa đã thi thố trên Hội thánh Hậu Nghĩa cũng như trên gia đình Ba Má tôi suốt những năm tháng qua. Giáng Sinh vừa rồi Chúa đã cho Hội thánh cất được Nhà Thờ tạm và sắp tới sẽ khởi công xây cất Nhà Thờ mới để có đủ chỗ cho các con cái Chúa nhóm lại. Cảm ơn Chúa cho các tín đồ dù ở xa, phương tiện đi lại rất khó khăn, có người phải đi xe đạp hàng chục cây số trong khi đau yếu già cả, nhưng họ đã đi từ trời còn lờ mờ, để đến kịp giờ cầu nguyện mỗi sáng Chúa nhật, hầu cùng nhau cầu thay cho từng nan đề trong Hội thánh. Tôi tin rằng Đấng đã khởi sự làm việc lành sẽ làm cho đến trọn. Xin Hội thánh cũng thêm lời cầu nguyện cho việc xây cất Nhà Thờ Hậu Nghĩa trong những ngày tới.

Cảm tạ Chúa đã cho Hội thánh Nước Sống được thành lập 15 năm. Vừa qua Chúa đã cho Hội thánh mua được căn nhà để tạo mái Nhà Thờ hầu

hầu có được Nhà Thờ riêng để tự do nhóm lại thờ phượng Chúa. Thế nào Chúa đã làm cho Hội Thánh Hậu Nghĩa thì Ngài cũng sẽ làm điều đó cho Hội thánh của chúng ta. Bởi sự hiệp một lấy đức tin kêu xin Ngài thì chắc Ngài sẽ sớm trả lời, vì Chúa của chúng ta là Đấng giàu có, Ngài sẽ ban cho đúng thời điểm của Ngài.

Cám ơn Chúa vì Ngài không những làm ơn trên Hội thánh và gia đình tôi mà còn không ngớt làm ơn trên đời sống của chính tôi. Cảm tạ Chúa, sau gần 8 năm Chúa đã cho chúng tôi được đoàn tụ với nhau. Từ việc phỏng vấn đến chuyển đi đến đây đều bình yên, nhanh chóng và dễ dàng. Giờ đây Ngài còn ban cho chúng tôi có con cái. Tôi nhớ ngày đầu tiên đặt chân đến đây với biết bao bỡ ngỡ nhưng tôi đã được sự quan tâm, giúp đỡ của gia đình, Hội thánh nên đã không cảm thấy lạc lõng, tôi đã tìm lại được không khí gia đình, Hội thánh, quê hương chính nơi đất khách quê người. Tôi cũng thường được nghe gia đình kể lại thế nào trong những ngày đầu gia đình chồng tôi mới đến đây đã được Mục sư và các con cái Chúa tại đây tận tình giúp đỡ. Mặc dù gia đình chúng tôi đã trải qua nhiều khó khăn thử thách, nhưng cảm tạ Chúa đã luôn gìn giữ, giải cứu và thi thố quyền năng của Ngài trên gia đình chúng tôi. Một lần nữa, tôi dâng lời cảm tạ Chúa, cám ơn Hội thánh, gia đình đã mang lại cho tôi tình thương và hơi ấm gia đình. Cám ơn Mục sư, Cô Đào, Ban Chấp Hành Hội Thánh và Ban Ca Ngợi đã hết lòng giúp đỡ, tạo điều kiện cho tôi có cơ hội góp phần hầu việc Chúa và sớm hòa nhập với Hội thánh và môi trường mới. Cầu xin Ba Ngôi Đức Chúa Trời đổ đầy ơn Ngài trên Hội thánh Chúa, đặc biệt chúc vụ hầu việc Chúa của Mục sư được đầy linh ân, linh quyền để hướng dẫn chăm sóc các con cái Chúa và mở mang công việc Chúa cách kết quả, qui vinh hiển Danh Ngài. Nguyện Chúa đồng công cộng tác với Hội thánh Ngài luôn.

Thái Trang

HỘI THÁNH

Mười Lăm Năm Qua

Điệp khúc của một bài hát có đoạn như vậy: **“Xin anh đếm các phước lành Cha luôn ban, xin anh hãy kể ra ơn lành từng tên, hãy đếm ơn trên, hãy kể tên linh ân, chắc chắn anh sẽ thấy phước ân Chúa luôn tuôn tràn”**. Quả thật như vậy. Hội thánh chúng tôi trải qua 15 năm, có lúc thăng, có lúc trầm, nhưng có một điều mà chúng tôi thấy được là bàn tay của Đức Chúa Trời dẫn dắt Hội thánh của Ngài trong suốt những chặng đường qua khi chúng tôi ôn lại những ơn phước Chúa đã làm qua những đời sống con cái Chúa trong Hội Thánh chúng tôi.

Hội Thánh chúng tôi đặt nền tảng trên lời Đức Chúa Trời và đặt đức tin trọn vẹn vào đó. Hội Thánh chúng tôi không tăng trưởng nhiều về số lượng trong

những năm qua nhưng đời sống đức tin được tăng trưởng nhiều trông thấy. Những ngày Chúa nhật đầu tháng dành cho những lời làm chứng là những ngày chúng tôi được nghe những lời chứng sống động. Những người muốn đứng lên làm chứng nhiều đến nỗi lúc nào Mục sư chúng tôi cũng phải giới hạn thì giờ lại vì còn phải dự tiệc thánh. Lúc đầu, những lời làm chứng rất chung chung như là được việc làm, có bằng lái, thi đậu, ra trường, mua nhà mới v.v... Lần hồi, những lời làm chứng trở nên cụ thể hơn. Nhiều con cái Chúa

đã nhận được những lời hứa từ nơi Chúa và họ đã nhắc Chúa nhớ lại những lời hứa của Ngài. Trong những hoàn cảnh bé tấc, họ vẫn một lòng tin cậy nơi lời hứa của Chúa. Đức Chúa Trời quả thật đã nhậm những lời cầu nguyện bởi đức tin của các con cái yêu dấu của Ngài.

Hội thánh chúng tôi không phải là một nơi sinh hoạt tôn giáo. Hội thánh chúng tôi là một nơi thờ phượng Đức Chúa Trời và là một nơi giúp đỡ những con người hư mất tìm lại mối quan hệ với Đấng Tạo Hóa của

minh, Đấng mà lẽ ra họ phải tìm kiếm từ nhiều năm qua. Lúc đầu, nhiều con cái Chúa thấy sự học lời Chúa và cầu nguyện như là một trách nhiệm của mỗi con người theo Chúa cần phải có, dần dà, họ nhận thấy rằng đây là nguồn sống của họ. Nhiều người thú nhận rằng, nếu thiếu lời

Chúa, họ cảm thấy rằng cuộc sống họ như bị thiếu thốn, không sống được. Họ không còn thấy Chúa như là một Đấng cao xa không ai với tới được mà là Chúa, là Chủ và ở ngay trong đời sống họ. Họ tìm được mối quan hệ rất thân thiết với Đấng Tạo hóa của mình.

Hội Thánh chúng tôi xem chuyện cứu người là quan trọng. Có người mới tiếp nhận Chúa đã đưa dất bạn bè đến tiếp nhận Chúa. Chúng tôi luôn nhấn mạnh đến việc cứu người và cá nhân chúng đạo là phương thức mà chúng tôi đang áp dụng để mở mang nước Chúa. Biết rằng không thể nào nhờ cậy sức con người để khiến người khác tiếp nhận Chúa được, chúng tôi nương dựa vào sức của Chúa hoàn toàn. Chúng tôi chỉ là công cụ trong tay của Chúa còn chính Chúa mới là Đấng chỉ huy Hội Thánh Ngài.

Nói đến Hội Thánh, chúng ta không thể nào không nói đến người chăn bầy. Mục sư chúng tôi, đáng ra đã đến tuổi nghỉ hưu, vẫn trung kiên dẫn dắt Hội Thánh của Chúa theo lời của Ngài. Tận tụy lo cho bầy chiên của Chúa. Mục sư chúng tôi không muốn nhắc đến những công lao của mình mà luôn dâng sự vinh hiển của mình lên cho Chúa. Mặc dầu tuổi cao, sức kém, nhưng người tôi tớ Chúa này vẫn luôn muốn đem đến cho Chúa tất cả những gì còn lại của mình để phục vụ Ngài. Bên cạnh mục sư, nhiều người khác cũng đóng góp nhiều công sức của mình cho công việc nhà Chúa. Chúa cũng đã đẩy lên những con người trẻ có sức xông xáo cáng đáng những công việc nhà Chúa.

Chúng tôi được nghe về nhiều Hội Thánh khắp nơi trên thế giới đang được Chúa thăm viếng một cách đặc biệt. Các Hội Thánh tại Nam Dương, công việc Chúa tại quần đảo Fiji, Châu phi, Nam Mỹ và nhiều nơi khác nữa. Chúng tôi ao ước rằng Hội Thánh chúng tôi cùng nhiều Hội Thánh khác trên thế giới cũng được kinh nghiệm Chúa thăm viếng một cách đặc biệt để chúng tôi có thể trở nên những công cụ hữu ích và cứu được nhiều linh hồn đang hư mất.

Hội Thánh chúng tôi cần lời cầu nguyện của quý vị con cái Chúa xa gần. Khi quý vị đọc những hàng chữ này, xin quý vị dừng lại và cầu nguyện cho Hội Thánh chúng tôi. Điều ước ao của chúng tôi là dất đưa nhiều người chưa biết Chúa trở về với Ngài. Chúng tôi nhận biết rằng chúng tôi không có năng lực và nếu Đức Chúa Trời không làm việc, chúng tôi sẽ không làm ra “trò trống” gì. Bởi vậy, chúng tôi rất cần những lời cầu thay của quý vị để Đức Chúa Trời vẫn luôn gìn giữ, bảo vệ chúng tôi khỏi những cám dỗ, thử thách và tiếp tục sử dụng chúng tôi trong những ngày tới.

Quý vị thân hữu thân mến. Lời Chúa phán: “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ”. Nếu quý vị vẫn còn thấy cuộc đời này là một gánh nặng khó mang, tôi xin mạng phép mời quý vị hãy tìm đến với Chúa Cứu Thế Giê-xu, Ngài sẽ mang thay gánh nặng cho quý vị và ban cho quý vị một đời sống sung mãn, rồi quý vị sẽ tìm thấy cuộc đời mình đáng sống và quý vị sẽ sống cho Chúa như chúng tôi vẫn đang sống cho Ngài.

Chúa ôi, Chúng con là dân sự Ngài, là bầy chiên của đồng cỏ Ngài. Xin Chúa cứ dất đưa chúng con, làm chúng con no lòng giữa nơi khô hạn lớn, làm cứng mạnh xương cốt chúng con, khiến chúng con trở nên như vườn năng tươi và như nước suối chẳng hề khô vậy. A-men.

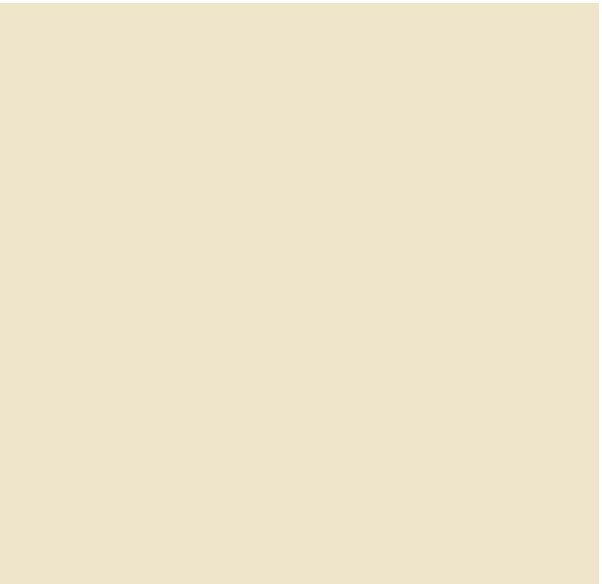
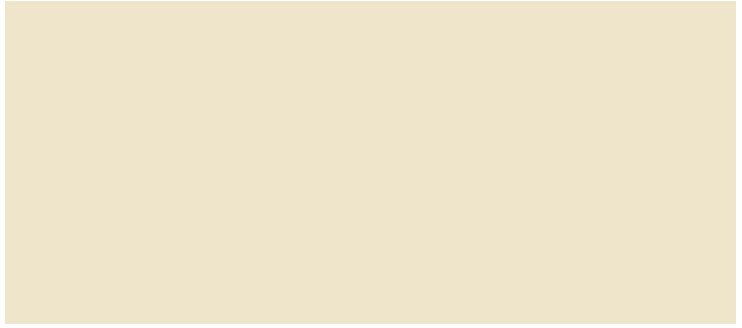
Activities

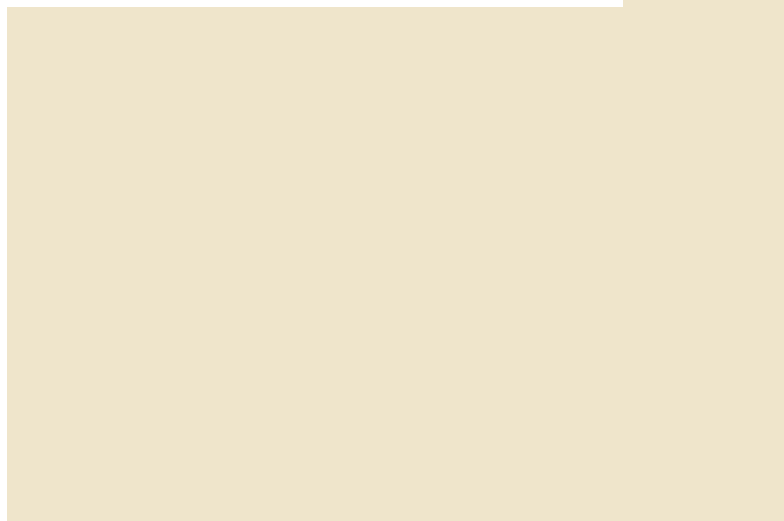
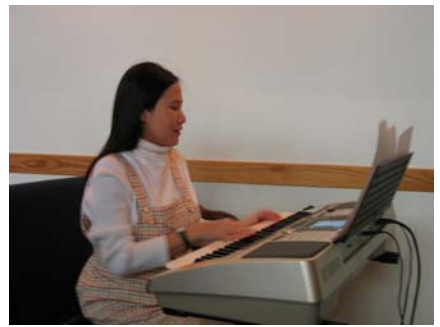

There is no fear in love; but perfect love casteth out fear.

? tại SAO PHẢI cầu nguyện

Có nhiều người nghĩ rằng sự cầu nguyện không phải là niềm vui nhưng lại là một gánh nặng. Khi họ không cầu nguyện, họ cảm thấy có tội; mà khi họ cầu nguyện, họ lại lo lắng là họ có thể cầu nguyện không đúng. Hoặc lời cầu nguyện của họ như đám rùng và không có gì sống động, có thể chỉ là những lời lặp đi lặp lại mà họ đã học lúc còn thơ ấu nhưng chưa bao giờ nhập tâm.

Sự cầu nguyện không phải như thế đâu. Cầu nguyện không phải là một gánh nặng nhưng mà là một đặc ân. Đặc ân mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta vì Ngài muốn thông công với chúng ta. Hãy nhớ rằng: Đức Chúa Giê-xu đã chết để phá hủy bức tường tội lỗi đã ngăn cách giữa chúng ta với Đức Chúa Trời, và khi chúng ta dâng cuộc đời mình cho Chúa, thì chúng ta có sự liên hệ với Ngài. Sự thật, chúng ta đến gần Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện chỉ vì Đức Chúa Giê-su đã chết trên thập tự giá cho chúng ta.

Nói chuyện với nhau là nhu cầu chính của mọi sự liên hệ. Người nào cũng vậy. Thời nào cũng vậy. Bạn thử nghĩ có sự liên hệ nào mà cả hai người không bao giờ nói chuyện với nhau không? Một điểm tốt hơn nữa, sự liên hệ giữa chúng ta với Chúa đòi hỏi phải có nói chuyện, không phải chỉ thỉnh thoảng nói chuyện vắn tắt, nhưng cần phải chia sẻ sâu đậm về mình và những nhu cầu của mình với Chúa. Bởi vì Đức Chúa Giê-su đã mở cửa thiên đàng cho chúng ta, như Kinh Thánh có chép, “Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ƠN PHƯỚC, hầu cho được thương xót và tìm được ƠN ĐỂ GIÚP CHÚNG TA TRONG THÌ GIỜ CÓ CẦN DÙNG” (Hê-bơ-rơ 4:16).

CẦU NGUYỆN LÀ GÌ?

Sự liên hệ giữa chúng ta với Chúa đòi hỏi cuộc đàm thoại, và điều đơn giản cầu nguyện là: Nói chuyện với Chúa. Khi chúng ta đọc Kinh thánh là Chúa nói chuyện với chúng ta; khi chúng ta cầu nguyện là chúng ta nói chuyện với Chúa. Cả hai yếu tố đều cần thiết - và cả hai đều là món quà Chúa đã ban cho chúng ta để nhận biết Ngài. Cầu nguyện là món quà đến từ Chúa cũng quan trọng như quyền Kinh Thánh cũng đến từ Chúa, và Chúa ban cho chúng ta đặc ân cầu nguyện vì

Chúa yêu thương chúng ta và muốn thông công với chúng ta. Đức Chúa Giê-su nói, “Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy” (Giăng 4:23). Chúng ta hãy suy nghĩ: Chúa tìm kiếm sự thông công với chúng ta!

SỨC MẠNH QUA SỰ CẦU NGUYỆN

Tại sao chúng ta cần cầu nguyện? Lý do vì cuộc sống của người theo Chúa là một cuộc hành trình, và chúng ta cần sức mạnh và sự hướng dẫn từ Chúa trong cuộc hành trình. Chúa cung cấp sức mạnh và sự hướng dẫn phần lớn qua sự cầu nguyện. Chúa không để chúng ta tự nương tựa vào khả năng riêng của mình! Nói cách khác, “Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đáng lấy sự vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta” (2 Phi-e-rơ 1:3). Cầu nguyện là “mọi điều chúng ta cần” mà Ngài đã ban cho chúng ta.

Tất cả những nhân vật được Chúa sử dụng cách quyền năng đều là những người cầu nguyện. Người tín đồ không cầu nguyện là người tín đồ không có sức mạnh. Người tín đồ mà không cầu nguyện là người làm chuyện trái ngược, vì chúng ta phải ao ước mong mỗi thông công với Đấng đã mua chuộc chúng ta. Suốt trong Kinh Thánh và lịch sử của giáo hội, những nhân vật vĩ đại gây ra ảnh hưởng nhiều nhất cho Chúa đều là những người cầu nguyện nhiều nhất.

Điểm quan trọng nhất là Đức Chúa Giê-xu bày tỏ tầm quan trọng của cầu nguyện bằng việc chính Chúa đã làm gương. Nguyên cả sự phục vụ của Chúa đều thấm nhuần bằng cầu nguyện. Trong một dịp, “Sáng hôm sau trời còn mờ mờ, Ngài chờ dậy, bước ra, đi vào nơi vắng vẻ, và cầu nguyện tại đó” (Mác 1:35). Trong một dịp khác, “Có một ngày, Đức Chúa Giê-xu cầu nguyện ở nơi kia. Khi cầu nguyện xong, một môn đồ thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, xin dạy chúng tôi cầu nguyện” (Lu-ca 11:1). Chúa đáp lời bằng cách dạy cho họ bài cầu nguyện mà ngày nay được lập lại nhiều nhất, Bài Cầu Nguyện Chung. Khi sự chết của Chúa đã đến gần, Chúa đã rời khỏi nhà để vào vườn Ghết-sê-ma-nê, một nơi vắng vẻ ngoài thành Giê-ru-sa-lem, để cầu nguyện, “Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt máu lớn rơi xuống đất” (Lu-ca 22:44). Lời cuối cùng của Chúa trên thập tự giá là những lời cầu nguyện: “Đức Chúa Giê-xu bèn kêu lớn rằng: Lạy Cha, con xin giao thác linh hồn con trong tay Cha! Nói xong, Ngài trút linh hồn” (Lu-ca 22:44). Nếu sự cầu nguyện đối với Chúa Giê-xu trong cuộc hành trình của Ngài trên đất là quan trọng, phải chăng sự cầu nguyện càng quan trọng hơn

CẦU NGUYỆN LÀ
“MỌI ĐIỀU CHÚNG TA
CẦN” MÀ NGÀI ĐÃ BAN
CHO CHÚNG TA

cho đời sống chúng ta?

ĐEM NHỮNG NHU CẦU CỦA CHÚNG TA ĐẾN VỚI CHÚA

Một bạn trẻ viết thư hỏi tôi, “Tôi không thấy lý do gì để cầu nguyện. Rút cuộc, Chúa đã biết tôi cần điều gì, thì tại sao tôi phải bận tâm làm phiền Chúa để nói với Ngài những nhu cầu?”

Người bạn trẻ này nói đúng một điểm. Đức Chúa Trời là Đấng quyền năng, và Ngài biết tất cả về chúng ta: “Vậy, các ngươi đừng như họ: vì Cha các ngươi biết các ngươi cần sự gì trước khi chưa xin Ngài” (Ma-thi-ơ 6:8). Tuy vậy, Chúa vẫn ra lệnh chúng ta phải cầu nguyện cho riêng chúng ta và cho người khác, và Ngài thường trả lời chỉ khi chúng ta cầu nguyện. Đây là một sự huyền nhiệm chúng ta sẽ không bao giờ hiểu thấu trong đời này.

Một trong những lời hứa an ủi nhất của Chúa là chúng ta có thể đem mọi nhu cầu và gánh nặng đến cho Ngài: “Hãy trao gánh nặng ngươi cho Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ nâng đỡ ngươi; Ngài sẽ chẳng hề cho người công bình bị rúng động” (Thi Thiên 55:22). Kinh Thánh cũng có chép, “Người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều” (Gia-cơ 5:16). Một trong những kỷ niệm sâu sắc nhất của tôi trong những chuyến đi Phi Châu và Ấn Độ là những buổi cầu nguyện tôi đã dự--đôi lúc có cả hàng ngàn người tụ họp sáng sớm để cầu nguyện. Tôi ít khi nghe được những lời cầu nguyện tha thiết đến như thế, và lý do họ cầu nguyện tha thiết bởi vì họ tin hết sức rằng sự cầu nguyện là “sức mạnh và có hiệu quả.” Lời Chúa đầy những lời hứa về cầu nguyện, và Ngài đã lặp đi lặp lại với chúng ta nhiều lần rằng chúng ta hãy đem gánh nặng đến cho Ngài.

Chúng ta có thể được thuyết phục về sự quan trọng của cầu nguyện nhưng chúng ta vẫn không cầu nguyện. Tại sao? Điều gì đã cản trở sự cầu nguyện của chúng ta? Có rất nhiều lý do tại sao chúng ta không cầu nguyện: không có kỷ luật, chưa xưng tội, không thấy Chúa có thể giúp đỡ nhu cầu của chúng ta, không quan tâm đến người khác, nghi ngờ Chúa có trả lời lời cầu nguyện của mình không, ngay cả thiếu sự tin chắc là mình có thể đến trực tiếp với Chúa. Dù bất cứ lý do gì, hãy xin Chúa ban cho bạn sự khao khát tìm kiếm Ngài và lòng mong muốn sâu đậm về mối thông công với Chúa. Bạn hãy thành thật suy nghĩ điều gì đã cản trở bạn cầu nguyện, và hãy xin Chúa giúp bạn để giải quyết vấn đề của mình.

Hãy nhớ rằng: *Điều quan trọng hơn hết, chúng ta cầu nguyện là vì Chúa muốn thông công với chúng ta và vì chúng ta cần thông công với Chúa trên cuộc hành trình mà Ngài đã dành sẵn cho chúng ta.*

Billy Graham (chuyển ngữ Thanh Huỳnh)

"Đức Giê-hô-va sẽ cử đất đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô-hạn ... như nước suối chảy hề khô" Êsai: 58:11

Sống Cho Ngày Mai

Nhạc: Thiên Phước
Lời: Minh Hiền

♩ = 120

B♭

Cm

F7

B♭

F/A

1. Tôn vinh Chúa Cha toàn năng. Tình yêu thương của Chúa sâu rộng thay. cuộc đời con hôm nay, Cứu Chúa đã chuộc con
2. Bao tăm tối nay lìa xa. Cuộc đời con nay sống cho ngày mai. phục vụ và yêu đem con về hưởng tình yêu vô đối. Bàn tay Cứu

Gm

E♭

Cm

F7

thương, nâng đỡ kẻ nghèo khó. mở cửa lòng nguyện làm nguồn sự sáng. Và con sẽ

D7

Gm

E♭

E♭/F

B♭

Chúa dẫn dắt con mỗi ngày. Cho lòng được tràn đầy giữa nơi khô hạn. Và con sẽ
mãi luôn sống trong danh Ngài rao Tin Lành nguồn cứu ơn cho người. Và con sẽ

D7

Gm

Cm

F7

B♭

sống vui thỏa trong tâm hồn như cây trồng gần nước chẳng hề khô.
hát sẽ hát tôn vinh Ngài chúc tụng Ngài là Cứu Chúa bình an.

nearer, MY GOD, to thee

ĐÀO LÊ

“Chúa ôi cho tôi gần Ngài, gần nơi Chúa hơn” là lời đầu của một bản Thánh ca nổi tiếng được cảm tác qua một giấc mơ, giấc mơ thiên thần.

Kinh Thánh trong Sáng-thể-ký đoạn 28:10-22 ghi chép:

Một ngày kia Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran để trốn khỏi cơn giận của anh mình là Ê-sau. Trên đường lưu vong một thân một mình đầy thách thức, đêm đến Gia-cốp phải ngủ ngoài trời, đầu kê trên một hòn đá. Trong giấc ngủ say, ông chiêm bao thấy một cái thang bắt từ đất, đầu thang đến tận trời. Nhiều thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên thang. Trên chóp thang, Đức Chúa Trời hiện ra chúc phước cho Gia-cốp. Khi tỉnh dậy, Gia-cốp khiếp sợ vì nhận biết rằng đó là chính Chúa hiện ra với ông, ông đặt tên nơi đó là Bê-tên, là đền của Đức Chúa Trời, là cửa của trời, và Gia-cốp hết lòng thờ phượng Chúa.

Một ngày kia, Mục sư William Johnson Fox soạn bài giảng trên khúc Kinh Thánh này. Trước khi giảng cho hội chúng ông muốn có một Thánh ca thích hợp để kết thúc bài giảng. Sarah E. Adams, một nữ thi sĩ tài ba, từng viết lời Thánh ca được ông giao phó. Bà sinh trưởng ở Anh Quốc (1805-1848). Cuộc đời Sarah thật ngắn ngủi nhưng rất hữu ích, đã để lại cho hậu thế nhiều thành quả văn chương. Chị của bà là Sarah Eliza, người có tài viết nhạc đã giúp cho Sarah Adams hoàn thành nhiều bản Thánh ca.

Điều đáng chú ý là khi được giao phó một nhiệm vụ thiêng liêng, hai chị em Sarah lấy làm hứng thú, họ đã để nhiều thì giờ học đoạn Kinh văn trên. Khi lời Chúa thấm nhuần, Thánh Linh của Đức Chúa Trời hướng dẫn, Sarah Adams nhận thấy cảnh tượng trong giấc mơ của Gia-cốp, một câu chuyện của thời cựu ước thật là sống động và hấp dẫn. Lời phán của Thiên Chúa quyền năng vừa uy nghiêm vừa nhân từ trìu mến, khiến Sarah Adams cảm xúc một ước mong hướng nhìn lên để được gần Chúa hơn. Gần Chúa hơn như một luồng sinh khí quyện vào hồn thơ của Sarah Adams, rồi một loạt năm đoạn thơ được viết ra cách nhanh chóng. Lời Thánh ca này đã được dịch ra nhiều ngôn ngữ và sử dụng cho đến ngày nay.

Thật sự thì sau 12 năm (khoảng 1853) bản Thánh ca này mới được phổ quát khi một nhạc sĩ

Thánh ca nổi danh của Hoa Kỳ là Lowell Mason cho một âm điệu mới như hiện nay. Ông là người sáng tác nhạc cho nhiều bản Thánh ca, trong số đó có bài “Phước Cho Nhân Loại” (Joy to the World). Sau đây là những thành quả kỳ diệu liên quan đến việc sử dụng bản Thánh ca này:

Vào năm 1871 ba vị giáo sư thần học nổi tiếng là Hitchcock, Smith và Park du lịch qua Palestine. Đột nhiên, họ nghe văng vẳng âm điệu của bản Thánh ca này. Tiến lại gần hơn, họ ngạc nhiên nhìn thấy 50 sinh viên người Sy-ri (Trung Đông) đang đứng thành vòng tròn dưới những bóng cây. Thật lạ lùng họ đang hát bài ca của người Cơ đốc bằng tiếng A-rập. Nhà thần học sau này thuật lại họ xúc động đến rơi nước mắt!

Ngày 21 tháng 5 năm 1889, một trận lụt xảy ra ở thành phố Johnstown khiến một chiếc tàu lửa bị cuốn trôi theo dòng nước. Một toa bị lật ở phần cuối, tất cả đều bị kẹt bên trong, không phương cấp cứu. Trong đó có một phụ nữ đang trên đường đi đến Vùng Cận Đông để làm giáo sĩ. Trong giây phút lâm nguy, bao nhiêu người quanh cô đang quay quắt hoảng sợ, kéo tay nhìn thảm họa! Người phụ nữ trên đem lời trấn an họ, cầu nguyện cho họ, rồi cất tiếng hát: “Nearer, My God, to Thee” cô thực sự đã hòa nhập với họ, thông cảm họ trong giây phút bi thương. Cô đã êm ái đi vào sự hiện diện của Chúa là Đấng cô yêu thương và khao khát phục vụ.

Bản Thánh ca này cũng được các nhà lãnh đạo thế giới yêu chuộng. Tổng thống thứ 25 của Hoa Kỳ là **William McKinley** cho đây là bản Thánh ca ông yêu thích nhất. Ông bị ám sát và trước khi lìa đời, bên tai ông cứ nghe thì thầm lời của bài ca này cho đến hơi thở cuối cùng. Vì vậy trong lễ tang của ông, bản Thánh ca này đã được tấu lên trên toàn lãnh thổ vào năm 1901.

Bản Thánh ca này còn đi vào lịch sử khó quên là khi chiếc tàu Titanic của Anh Quốc bị đắm vào năm 1912. Tàu chìm vì đụng nhằm băng, cuốn theo khoảng 1500 người! Khi tàu gần chìm, một số người trong ban nhạc (Ship’s band) thay vì quay quắt khóc than, họ bình tĩnh hòa tấu bản Thánh ca này.

Thật kỳ diệu, bài hát đã được Đức Chúa Trời sử dụng đem lại sự an ủi tâm linh, ban phước lành cho con dân Ngài ở khắp mọi nơi, trong mọi tình huống. Nó bày tỏ một cách thích đáng cái khao khát trong lòng người biết đến Chúa, kinh nghiệm sự gần gũi Chúa và sống đắc thắng.

“Nearer, My God, to Thee” là ước vọng tha thiết nhất của những người con dân Chúa. Họ quên đi những hấp dẫn tạm bợ ở trần gian, hướng mắt đức tin về cõi đời đời vinh quang rực rỡ. Họ có mối liên kết mật thiết với Chúa Toàn Năng, Nhân Ái tuyệt vời. Hơn nữa đây cũng là lời thân ái mời gọi mọi người trở về với Thiên Chúa, để được hưởng sự sống đời đời.

Viết dựa theo 101 Hymn Stories Số 61

Lời bài hát:

Dẫu khi kim ô lặn rồi
Lạc nơi hiểm nham
Đá thiêng tôi kê đầu nằm
Hồi trời tối tăm
Trong giấc chiêm bao nguyện mong
Mong Chúa cho nương bên lòng.

ĐK: Chúa ôi, cho tôi gần Ngài
Càng gần Chúa hơn.

Ước mơ đây thong tận trời
Một thang bắt liên
Xuống lên trên thang rặng ngàn
Nhiều vị sứ thiên
Đem phước yêu thương từ nay
Ban xuống cho tôi mọi ngày.

công VIỆC của tay NGÀI

VI THỦY

Thấm thoát đã gần hai năm kể từ khi tôi bước vào Hội thánh và cũng chừng ấy thời gian tôi được gán gửi các em thiếu nhi. Nhìn lại chặng đường dài chúng tôi đã đi qua, lòng tôi vang lên lời ngợi khen Chúa bởi những gì Ngài đã làm trên chính đời sống tôi cũng như các em. Còn nhớ lúc đầu gặp gỡ, Chúa đã đặc để trong lòng tôi một nỗi tr�u mến lạ lùng đối với các em. Tôi cảm thấy các em thật dễ thương. Những đôi mắt trong sáng ngước lên nhìn tôi, những lời nói dễ thương, chân thật và tràn đầy tình cảm đã khiến tôi và chị Nhật Uyên mạo hiểm xin Mục sư được đảm trách việc dạy Kinh thánh cho các em.

Chúng tôi hăm hở bắt đầu, nhưng chẳng bao lâu sau chúng tôi nhận ra mình đang phải đối diện với những khó khăn. Khó khăn đầu tiên là ngôn ngữ. Gọi chung là thiếu nhi, nhưng thực ra các em thuộc những lứa tuổi khác nhau: có những em đã đi học và cũng có những em chưa đến tuổi đến trường. Những em lớn thì cảm thấy dễ dàng hiểu và diễn đạt bằng tiếng Anh, còn những em nhỏ thì lại nghiêng về tiếng Việt nhiều hơn. Thực sự, chúng tôi cảm thấy thật khó khăn trong việc truyền đạt cho các em nhất là những từ ngữ thuộc lĩnh vực tâm linh. Quả thực, có những lúc chúng tôi cảm thấy mỗi mệt, cũng có những lúc lòng cảm thấy nghi ngờ. Giữa thế giới đầy dẫy sự mời mọc của phim ảnh dành cho thiếu nhi, sinh động và đầy màu sắc chúng tôi bắt đầu nghi ngờ những gì mình đang cố gắng thực hiện: Liệu có một chỗ nào còn trống trong tấm lòng của các em dành cho những câu chuyện trong Kinh Thánh? Bên cạnh những Bat-man, những chàng hoàng tử, nàng công chúa xinh đẹp..... câu chuyện về Áp-ra-ham, Nô-ê.. có vẻ quá xa xưa và mờ nhạt trong lòng các em. Quả thật, chúng tôi đã từng có lúc là những Giô-na mỗi mệt và giận dỗi. Mỗi tối thứ bảy, chúng tôi cảm thấy hầu như tuyệt vọng khi soạn bài cho ngày mai, trong những cố gắng tìm cách lôi cuốn sự chú ý

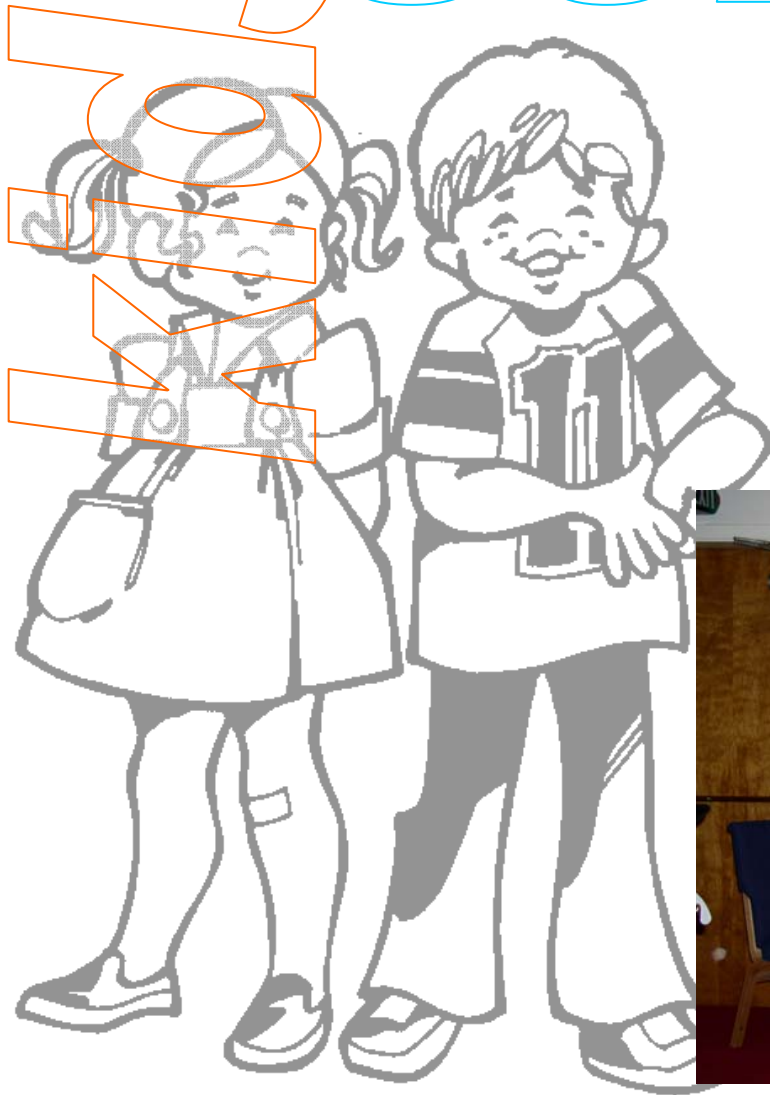
của các em bằng thủ công, bằng những trò chơi, bằng những hiểu biết về thiếu nhi mà thế gian cung cấp.

Nhưng cảm tạ ơn Chúa, đến một ngày Chúa đã mở mắt chúng tôi. Chúa chỉ cho chúng tôi thấy rằng : “Lời Chúa là linh nghiệm sắc hơn gương hai lưỡi...” Tại sao chúng tôi phải lo lắng? Tại sao chúng tôi phải tìm đến những phương cách của thế gian? Thế là chúng tôi bắt đầu những buổi học bằng lời cầu xin thiết tha: xin Chúa sửa soạn lòng của các em cũng như chính môi miệng của chúng tôi. Cầu xin Thánh Linh của Ngài đụng chạm đến lòng các em cũng như chính chúng tôi, để lời của Ngài được rao ra và không trở về luống công. Những giọt nước mắt đã đổ ra trong sự tha thiết cầu xin. Ha-lê-lu-gia. Cảm tạ ơn Chúa. Chúng tôi bắt đầu kinh nghiệm sự thay đổi, sự đụng chạm của Chúa trên các em và chính chúng tôi. Giờ đây, chúng tôi hoàn toàn không còn phải bận tâm đến thủ công hay bất cứ trò chơi nào. Chúng tôi bắt đầu bằng những câu chuyện Kinh Thánh, chúng tôi say sưa đi từ nhân vật này đến nhân vật khác. Mỗi khi chúng tôi bắt đầu bằng một nhân vật trong Kinh thánh, câu hỏi đầu tiên của các em sẽ là: “Cô ơi, ông này có phạm tội không?”. Khi chúng tôi bắt đầu với những vị vua cai trị Israel, những người bắt đầu bằng tấm lòng yêu mến, kính sợ Chúa, nhưng lại kết thúc bằng sự phạm tội hay thờ hình tượng, một tiếng : “ ohhhh!!!” suýt xoa tiếc rẻ sẽ vang lên từ những đôi môi trẻ thơ, đáng yêu của các em. Và bắt đầu từ môi miệng của các em bập bẹ những câu bằng một thứ tiếng Việt ngọng nghịu. Mỗi khi chúng tôi nói về một nhân vật trong Kinh Thánh, luôn luôn có một em tình nguyện lên để biểu diễn lại những hành động mà nhân vật đó đã làm. Thật là những giờ vui vẻ, hăng say và ngộ nghĩnh mà chúng tôi đã trải qua với nhau. Chúa cũng đã đặt để trong lòng của các em những lời cầu xin thật cảm động: “Xin Chúa cho con đừng phạm tội, tại vì con hay nói láo lẫm!” Ha-lê-lu-gia !

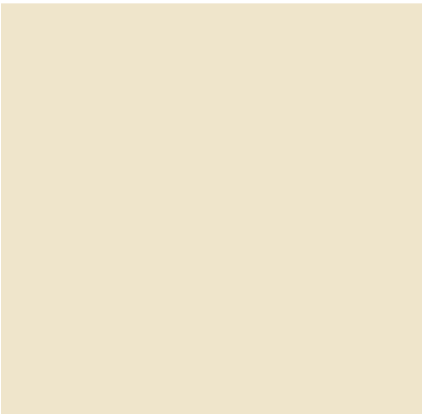
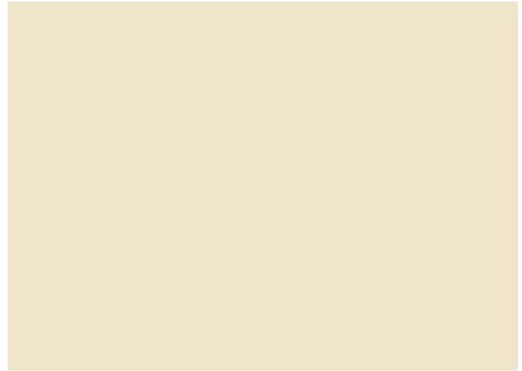
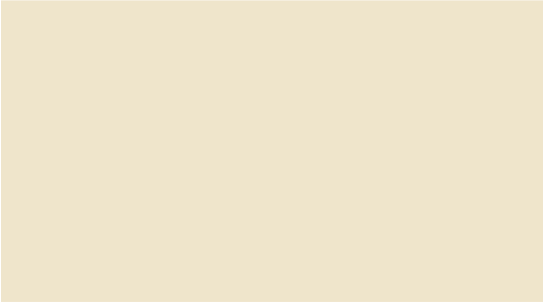
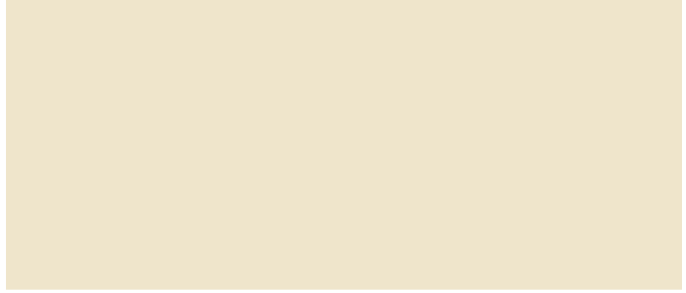
Chúa cũng đã và đang chạm đến tấm lòng của các em và chính chúng tôi. Có những lúc tôi mệt mỏi, vắng mặt một vài tuần, Chúa đã dùng giọng trẻ thơ, ngọng nghịu, cố gắng diễn đạt bằng tiếng Việt vang lên trong voice mail của tôi: “ Cô Thủy ơi! Con là Jason. Con muốn biết cô Thủy có khỏe không? Chừng nào cô Thủy mới đi nhà thờ. OK.Bye.” Khi nghe những lời này, nước mắt tôi chảy ra. Quả thật trong đời tôi, chưa từng có lời nào vừa khích lệ, vừa đụng chạm đến lòng tôi sâu sắc đến vậy. Tôi sẽ giữ mãi lời nói này của em trong lòng tôi. Cũng có những lúc buồn, tôi chia sẻ điều đó với các em trong giờ cầu thay. Tưởng chừng giữa thế giới sinh động của trẻ con, một điều như vậy không thể nào còn đọng lại trong tâm trí các em, nhưng không, một lần nữa Chúa lại làm cho tôi ngạc nhiên về cách Ngài dùng để biểu lộ tình yêu của Ngài dành cho tôi. Một phụ huynh đã đến kể lại cho tôi nghe rằng chị thật ngạc nhiên khi nghe con của chị cầu nguyện trước khi đi ngủ: “Xin Chúa cho cô Thủy được vui!” Tôi không đủ lời để diễn tả được chừng nào các em đã khích lệ và an ủi tôi.

Cảm tạ ơn Chúa thật nhiều vì các em. Qua các em, quả thật chúng ta hiểu vì sao Chúa Giê-xu đã nói: “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn cấm chúng nó; vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy. Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai chẳng nhận lấy nước Đức Chúa Trời như một đứa trẻ, thì chẳng được vào đó bao giờ” Mác 10:14-16. **Amen.**

Scorener

Truyện Cười

1. Câu chuyện Gia Cốp

Trong một lần đổ kinh thánh cho thiếu nhi. Cô giáo đưa bức tranh Gia-Cốp nấu thức ăn cho Ê-sau.

Cô hỏi: "Người trong tranh này là ai?"

Cả lớp nhón nháo: "*Gia-Cốp... Gia-cốp...*"

Cô hỏi: Gia-cốp đang làm gì?

Cả lớp nhón nháo: "*Đang nấu ăn...*"

Cô hỏi: "Nhưng nấu cái gì?"

Một học sinh nhanh nhẩu trả lời: "Dạ, đang nấu phở"

Cô giáo xịu.

2. Cảm ơn Chúa trong mọi tình huống

Một người phụ nữ đang làm việc thì hay tin con mình bị bệnh nặng từ cô giữ trẻ ở nhà. Bà vội vàng chạy đi mua thuốc cho con. Khi trở ra thì mới biết rằng mình đã quên chìa khóa trong xe. Bà ta gọi điện thoại về nhà báo cho cô giữ trẻ biết, đang trong lúc thất vọng bà nhắm mắt cầu nguyện: "Chúa ơi! Hãy cho ai đó giúp con". Vừa lúc có một chiếc xe cũ kỹ bị đứng máy trước mặt bà. Một gã đàn ông mặc đồ đen, vớ đầu lâu và hình xăm trên mặt. Bà kể hoàn cảnh của mình cho gã đó nghe. Chỉ cần 30 giây hắn đã mở được cánh cửa. Bà ta ôm chầm và cảm ơn rối rít: "Ông thật tử tế"

"Không, tôi không tử tế đâu. Tôi là tội phạm cướp xe vừa mới trốn ngục".

Không hề bối rối, bà cuối đầu cảm ơn Chúa: "Cảm ơn Ngài. Ngài đã gởi cho con một người chuyên nghiệp".

3. Thiếu nhi học kinh thánh

Trong trường Chúa nhật cô giáo hỏi học sinh: "Vì sao chúng ta phải im lặng trong giờ nhóm?"

Học sinh trả lời: "Dạ, chúng ta phải im lặng tại vì mọi người đang ngủ".

Cô giáo hỏi: "Tại sao Giô-sép và Mari phải đi đến Bethlehem?"

Học sinh nhanh nhẩu: "Dạ, tại ở xứ Giu-đê không có babysitter".

4. Most Important Commandments

A Sunday school teacher was discussing the Ten Commandments with her five and six year old students. After explaining the commandment to "honor thy father and thy mother", she asked "Is there a commandment that teaches us how to treat our brothers and sisters?" Without missing a beat one little boy answered, "Thou shall not kill".

(Mai Thảo sưu tầm)

Chúa

hàng DẪN ĐƯA

Ở nơi quê hương Việt Nam của chúng ta gần như là có hai mùa mưa nắng, chắc giờ này vẫn còn có những nơi “mùa Đông thiếu áo, Hè về thiếu cơm.” Cảm ơn Thượng Đế Ngài đã cho một số lớn người Việt được sinh sống trên đất nước này, và những nơi khác nữa trên thế giới. Thời tiết nơi đây gần như bốn mùa quá rõ rệt, năm nay có vẻ lạnh và mưa nhiều hơn, nhưng cũng có những ngày nắng đẹp. Mùa Xuân như bắt đầu khởi sắc, cũng là dịp để chuẩn bị cho mùa thương khó phục sinh, và kỷ niệm lần Sinh nhật thứ 15 của Hội Thánh Baptist Nước Sóng cũng gần kề.

Thật là quá nhanh, thời gian tựa cánh chim bay, mới ngày nào chúng tôi rời Việt Nam trong một ngày mưa rơi nồm nồm chẳng dứt, và đến xứ này lại là một buổi chiều của mùa hè tuyệt đẹp, chúng tôi cảm ơn Chúa và cảm nhận được ngay một cái gì đó thật là huyền diệu của phép Trời, quyền năng lạ lùng vô song mà Ngài đang chủ tể, với thế giới chung quanh. Chúng tôi đã được biết và đến với Hội Thánh Nước Sóng nơi đây được cùng Sống chung trong sự thờ phượng Chúa, và cũng được đối diện với cuộc sống mỗi ngày như bao nhiêu người chung quanh, có đôi lúc cũng có những chao đảo thăng trầm, đổi thay. Nhưng, chúng tôi thật cảm ơn Chúa vì Ngài hằng ở với chúng tôi trong cuộc sống mỗi ngày, mỗi khi sa sút tinh thần thì lời của

Ngài lại đến với chúng tôi, dự phần với mỗi bữa tối của chúng tôi. Và tình yêu nhất mực không dòi dãi này cũng đã và đang đến với con cái Chúa một cách rõ nét như thế. Ngài đã trả một giá quá lớn để chúng ta có được địa vị làm con, được yêu chuộng, che chở bảo vệ bằng tình yêu bất diệt của Ngài, như Ngài có phán trong sách Ê-sai đoạn 46:3,4. “Hỡi nhà Gia-cốp và hết thầy các người là dân sót của nhà Y-sơ-ra-ên hãy nghe Ta. Ta đến gánh vác các người từ lúc mới sanh ra, ẵm bồng các người từ trong lòng mẹ cho đến chừng các người già cả đầu râu tóc bạc Ta cũng còn ẵm bồng các người. Ta đã làm ra thì Ta sẽ còn gánh vác các người nữa. Ta sẽ ẵm bồng và giải cứu các người.” Quả thật đó là một tình yêu tuyệt diệu.

Cảm ơn Chúa, Ngài đã ban cho Hội Thánh Nước Sống có một vị Mục sư tuổi đã ngoài hưu hạ, nhưng ông lại có một tấm lòng trung kiên đầy nhiệt huyết với công việc nhà Chúa. Lạ lùng thay suốt mười mấy năm qua, chưa hề thấy ông có lần quên đi Thiên chức mà Chúa đã dành cho ông đối với Hội thánh nơi đây. Thật đáng trân quý thay khi chúng tôi thấy ông khiêm cung chia sẻ những sứ điệp: dâng mình hầu việc Chúa, dành thời giờ cho công việc Chúa, và kêu gọi con Chúa cùng nhau mơ ước về Ngày Mai của Hội thánh. Dường như ông đã loại trừ tuổi tác và sức khoẻ, cứ như một chiến sĩ đầu quân, hay như một người thợ nấu rất năng động, để tìm kiếm ra những món ăn thuộc linh ngon nhất, nhanh nhất để phục vụ con dân Chúa tại đây. Bên cạnh đó cũng có những chiến sĩ trường kỳ thắm lạng đã hết lòng với công việc của Chúa, đã chiến đấu thắm lạng nhưng hết lòng cho nhà Chúa. Và đã có vị trưởng thượng chia sẻ tâm tình của mình với mọi người rằng “Anh em hãy cùng tôi tôn Cao Danh Chúa” như một của lễ có mùi hương được dâng lên Thiên Chúa. Ân điển của Chúa đã và đang đến với mỗi gia đình, trên từng cá nhân, rõ nét trải theo thời gian. Đã có nhiều tấm lòng hướng về Chúa để mơ ước cho Hội thánh ngày mai. Chúng tôi tin quyết rằng Chúa đã biết mọi ước mơ đó và Ngài đang chúc phước “và Chúa sẽ ban phước cho những người kính sợ Chúa hoặc nhỏ hay lớn đều cũng vậy” Thi-thiên 115:13.

“Hỡi Đức Giêhôva, nhân vì sự nhơn từ và sự chân thật Ngài, sự vinh hiển chớ về chúng tôi, chớ về chúng tôi, bèn là đáng về danh Ngài” Thi-thiên 115:1.

Nguyện tình thương và ân điển Chúa tuôn tràn cách dư dật trên cuộc sống mỗi ngày đến với Mục sư Quản nhiệm, đặc biệt trong chức vụ của ông. Xin Chúa dùng ông như một công cụ sắc bén trong tay Ngài, xin Ngài cũng chiếu sáng mặt Ngài và làm ơn cho toàn thể ban chấp sự cùng gia quyến, chúc lành trên mỗi gia đình, trên từng cá nhân trong Hội Thánh. Chính Ngài, duy Ngài sẽ là Đấng dẫn dắt trong mọi việc. “Vi Đức Chúa Trời là Đấng tác động trong lòng anh em vừa muốn, vừa làm theo ý tốt lành của Ngài” Phi-líp 2:13.

Amen

Portland, OR 3/3/2006

Đức Lượng & Kim Yến

NGÀI VẪN NGHE TÔI

Tôi ngồi thẫn thờ nhìn qua ô cửa sổ vuông vức của chiếc xe buýt. Cây cối, nhà cửa, con người và mọi vật cứ dần dần hiện ra trước mắt rồi vụt mất đi phía sau lưng. Trong khung cảnh đời bon chen, tấp nập, và xô bồ ấy nhưng trong xe buýt vẫn yên lặng, hay thật ra trong lòng tôi vẫn bình an. Đã có lần tôi hỏi Chúa: “Ngài ơi sao Ngài lại chọn con? Sao Ngài lại đến với con? Con là ai mà Ngài đoái thương tôi?” Tôi biết Ngài chưa được bao lâu, đếm tới đếm lui cũng chỉ được hai năm, nhưng đó lại là quãng thời gian phước hạnh và an lành của đời tôi.

Câu hỏi đó cứ đeo đuổi trong lòng tôi một thời gian khá lâu. Sau một thời gian nài nỉ và cầu nguyện, cuối cùng Ngài cũng đã trả lời tôi, khi tôi đang ngồi cũng trong chiếc xe buýt đông người mà yên lặng.

–“Con có nhớ lần đầu tiên con đến với Ta là khi nào không?” Một âm thanh nhỏ nhẹ vang vọng trong đầu tôi. Nó không phải xuất phát ra từ bên trái hay bên phải tôi; hình như âm thanh đó đến từ một nơi sâu thẳm trong cùng của hồn tôi.

–“Vâng, con còn nhớ! Đó là khi Ngài chữa bệnh cho con và Ngài đã đổi visa cho con nữa!”

–“Không, đó không phải là lần đầu tiên, ta đến với con lúc con còn nhỏ kia!”

Ký ức từ từ hiện lên mờ nhạt như Ngài thấp lên ngọn nến yếu ớt trong tâm tôi, cho đến lúc ngọn nến ấy cháy bùng lên soi rọi mọi vật xung quanh. Một đứa bé gái 13 tuổi và một đứa bé trai 12 tuổi đang ngồi chăm chăm vào chiếc tivi nhỏ. Đây là tôi và em tôi!

Lúc đó, Cậu Mợ tôi mới về lại Việt Nam thăm gia đình, Cậu mang theo một cuốn video. Lúc đó, phim ảnh khan hiếm, nên hai đứa vui lắm. Hai đứa chạy tót lên lầu, ôm một đồng mền gói xuống; chuẩn bị lót “ô” để coi phim. Thật thú vị, cuốn phim nói về những con người ngày xưa, diễn viên chính rất đẹp trai – trong vai Jêsus. Ngài mặc một chiếc áo dài trắng mộc mạc, đi từ làng này đến làng kia. Ngài làm cho người mù được sáng mắt, người điếc được nghe, người câm nói được và người phung được sạch. Ngài dạy nhiều điều về thánh khiết và tha thứ. Ngài thánh sạch, vô tội; vậy mà những tên lính vô tâm đã đánh đập, nhục mạ Ngài dã man. Hai đứa chúng tôi như bị cuốn hồn vào trong phim. Tôi có cảm giác như mình đang đứng trong cái sân đó, chứng kiến vụ án xảy ra; nên nước mắt cứ tràn ra trên má không ngừng. Tôi nghe tiếng động lạ thổn thức, giật mình quay lại thằng em “bự con” của tôi thì ra cũng đang thút thít “hột ngắn hột dài.” Phim đang hay nên tôi không buồn nói tiếng nào rồi tiếp tục xem. Khi thấy Chúa vác cây thập tự nặng nề, mồ hôi và máu quyện trên khuôn mặt Ngài, tôi càng không cầm được

lòng, em tôi lại còn khóc to hơn. Rồi những người La Mã, đánh chiếc búa lên cây đinh vào tay Ngài, một cái gì đó thọc thẳng vào tim tôi, làm tôi đau nhói lên. Cậu tôi tắt tivi rồi mà hai đứa vẫn ngồi ôm nhau khóc thốn thức.

Trong đầu tôi chỉ vang lên một câu: “Chúa ơi, hãy tha thứ cho con.” Cậu tôi, thấy cơ hội và nắm lấy cơ hội, cậu hỏi: “Tụi con muốn cầu nguyện không?” Hai đứa chúng tôi liền gật đầu đồng ý. Cậu hướng dẫn chúng tôi cầu nguyện chung:

Lạy Cha chúng con ở trên trời, Danh Cha được tôn thánh
Nước Cha được đến, ý Cha được nên, ở đất như trời
Hôm nay xin cho chúng con thức ăn đủ dùng
Xin tha tội cho chúng con
Như chúng con tha kẻ phạm tội cùng chúng con
Xin đừng để chúng con bị cám dỗ, Song cứu chúng con ra khỏi điều ác
Vì nước quyền, vinh hiển thuộc về Cha đời đời vô cùng, Amen

Tôi thầm nói với Chúa rằng: “Xin Ngài hãy ở cùng con.”

Sau lần cầu nguyện đó, Cậu Mợ trở lại Mỹ, còn tôi chỉ đến nhà thờ được ba lần cùng với những người bạn cùng lớp. Lần đó tôi xin Chúa trong kỳ thi chuyển cấp, không ngờ Chúa cho tôi chuyển thẳng vào cấp II - khỏi phải thi. Lòng tôi cảm tạ sung sướng. Nhưng rồi nhà tôi không ai biết Chúa, bốn năm trôi qua nhanh chóng, và hình bóng Ngài bị xóa một cách sạch sẽ trong đầu tôi.

Mọi người nói rằng tôi thật may mắn, trời cho đi Mỹ. Còn đối với tôi, Ba Má tôi đã bỏ rất nhiều công sức và nước mắt. Năm thứ hai ở Mỹ, tôi chuyển nhà từ Ohio đến Oregon chung sống với Cậu Mợ. Một lần nữa Cậu Mợ dắt tôi đến với Chúa. Chúa giang cánh tay ấm áp, rộng rãi chào đón tôi. Còn tôi thì cứng lòng, lý luận cố tình bỏ chạy xa. Vậy mà Chúa vẫn không buông tôi ra, Ngài lấy tấm lòng mềm mại mà gọi tôi về. Phép màu xảy đến trong đời sống tôi. Tôi như người phung vừa mới được lành bệnh và người mù được sáng mắt. Cuối cùng, tôi đã được làm phép Báp-tem trong Nhà Thờ Nước Sống.

Thật không ngờ, chỉ một lần tôi đến với Chúa mà Chúa đoái đến tôi luôn. Ngài đã sắp sẵn chương trình cho tôi và em tôi. Bây giờ em tôi cũng đang ở Washington. Tôi tin rằng, cũng có ngày Ngài cho em tôi vào đại gia đình của Ngài. Tôi cảm ơn Chúa vì điều đó.

Nhiều lần tôi ngạc nhiên trước tình yêu của Ngài, Ngài cứu tôi, tha thứ cho tôi. Ngài không để mặc tôi sống dần vật, mặc cảm tội lỗi. Ngược lại, Ngài ban cho tôi lòng bình an. Ngài chưa bao giờ buông tay tôi, mặc dù nhiều khi chối bỏ Ngài. Tôi cảm ơn Cậu Mợ tôi, Hội thánh, bạn bè, anh em trong nhà Chúa. Ngài vẫn luôn lắng nghe tôi, vậy bạn có muốn được nghe tiếng Ngài như tôi chẳng?”

Thảo Mai

Câu gốc: *“Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.”* Ma-thi-ơ 11:28.

Hôm nay trong đền thờ Chúa, tôi nghe Mục Sư chúng tôi giảng về sự ước mơ của một cơ đốc nhân. Tôi lắng lặng suy nghĩ về những ước mơ của mình có đẹp lòng Chúa hay không? Tôi thường có những ước mơ mà từ xưa cho đến bây giờ cũng vậy. Tôi còn nhớ khi gia đình tôi mới tin Chúa, ba má và các anh em tôi chưa tin, ba mẹ tôi đã ngoài 70 tuổi đang sống ở quê tại Củ Chi. Mặc dù chỗ tôi ở không xa lắm, nhưng vì công việc hằng ngày và sự học hành của các con tôi, nên gia đình tôi về quê thăm ba má một lần vào ngày tết Nguyên Đán mà thôi. Lúc đó tôi có ý định thay đổi chỗ ở, ước mơ muốn được về quê sống với ba má tôi, hoặc là đi xa. Hai điều ước mơ này tôi chỉ biết hết lòng đặt trong niềm tin của mình vào Chúa mà cầu nguyện, tôi chờ đợi và trông mong ơn thương xót của Ngài và nắm chặt lời hứa của Ngài, vì tôi biết rằng Đức Chúa Trời là Đấng thành tín. *“Vả ấy là nhờ ân điển*

mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời” (Ê-phê-sô 2:8)

Thật vậy tôi cảm ơn Chúa vô cùng, nhờ ân điển của Ngài mà gia đình chúng tôi và ba má tôi được cứu chuộc và nhờ sự ban cho của Ngài mà gia đình chúng tôi được đến đây. Chúa đã nhậm lời cầu xin của tôi ban cho gia đình chúng tôi một con đường đi xa, thật xa hơn nữa vòng trái đất. Chúng tôi đã nhận nơi Chúa một tình yêu lớn lao, lòng chúng tôi luôn luôn ghi nhớ.

Giờ đây nghĩ về quê hương nhớ đến ba má tôi, mặc dù ba má tôi nay đã về với Chúa. Nhưng điều khiến lòng tôi được an ủi đó là vào những năm tháng cuối cuộc đời, ba má tôi đã tin kính Chúa, được sống trong sự bình an, vui thỏa và giữ vững đức tin cho đến cuối cùng. Cảm ơn Chúa.

“Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt-đưa ngươi; làm cho ngươi no lòng giữa nơi khô-hạn lớn; làm cho cứng-mạnh các xương ngươi, ngươi sẽ như vườn năng tưới, như nước suối chẳng hề khô vậy” (Ê-sai 58:11) Đó là lời Chúa hứa cho mỗi chúng ta. Riêng gia đình chúng tôi, các con và cháu tôi đang sống trong sự bình an và phước hạnh mà Chúa đã ban cho được như ngày hôm nay. Cầu xin Chúa luôn ở cùng và chúc phước cho Mục Sư chúng tôi, để lời Chúa mỗi ngày qua Ông làm cho tâm linh của chúng tôi được no đầy, được tươi mới và mạnh mẽ bước đi với Chúa mỗi ngày càng vững vàng hơn, như lời Chúa dạy: *“Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy.”* (Cô-lô-se 2:6) Amen

Mai Huỳnh

Lá Thơ Của Cha

Mỗi buổi sáng khi con thức dậy , Cha trông theo con và mong chờ con sẽ đến trò chuyện với Cha đôi lời, mặc dù chỉ là lời hỏi thăm hay chỉ là một câu cảm ơn về những gì Ta đã làm cho con hôm qua. Nhưng Ta biết con rất bận rộn với những cái quần, cái áo cho ngày hôm nay.

Khi con chạy ngược, chạy xuôi quanh nhà để chuẩn bị đi làm, Ta mong sao con có thể dừng lại một vài phút để chào Ta nhưng con lại quá bận. Ngay khi con thấp tha thấp thỏm ngồi chờ mười lăm phút trên băng ghế xe buýt, Ta nghĩ con muốn nói chuyện với Ta, nhưng... con vội tìm ngay chiếc phone tay, gọi người này người kia để tranh thủ nói bông đùa đôi ba câu. Ta kiên nhẫn chờ đợi con cả ngày dài, nhưng Ta cho là con bận bịu lắm.

Ta nhận ra rằng con nhìn mọi người xung quanh trong giờ ăn trưa, chắc tại con e ngại, nên con đã không muốn nhắm mắt, cúi đầu. Nếu con chỉ liếc nhìn sơ qua ba hay bốn bàn ăn, con sẽ thấy có vài người đang thì thầm với Ta trước giờ ăn, còn con thì không. Không sao đâu, con à! Ngày còn dài và thời gian còn nhiều, Ta chờ mong có lúc con sẽ nói chuyện với Ta.

Khi con về đến nhà, hình như con có nhiều việc để làm lắm. Khi xong việc, con mở ngay Tivi lên. Ta không biết con có thích cái tivi đó không, hay không cần biết cái gì đang diễn ra, con chỉ ngồi đó từ giờ này qua giờ khác với những màn trình diễn. Ta vẫn ngồi, trong khi con đang xem, đang ăn, nhưng con vẫn không có chút giờ nào dành cho Ta.

Đến giờ ngủ, Ta biết rằng con mệt lắm. Sau khi con nói “Chúc ngủ ngon”, con nhảy lên giường ngủ ngay lập tức. Nhưng, không sao đâu bởi con thừa biết Ta vẫn luôn ở đây chờ con.... Ta có thể kiên nhẫn hơn con nghĩ... Ta thậm chí muốn dạy con cách kiên nhẫn đối với những người quanh con.

Ta yêu con nhiều đến mức Ta có thể ngồi đợi con mỗi ngày, từ sáng đến tối, từ cầu nguyện, suy nghĩ, hoặc cảm ơn từ trong lòng con. Ta biết nói chuyện một mình thì khó lắm; nhưng mà Ta vẫn cứ đợi con từng ngày trong tình yêu thương con. Ta biết sẽ có lúc con dành thời gian cho Ta.

Chúc con một ngày vui vẻ,

Cha,

Đức Chúa Trời

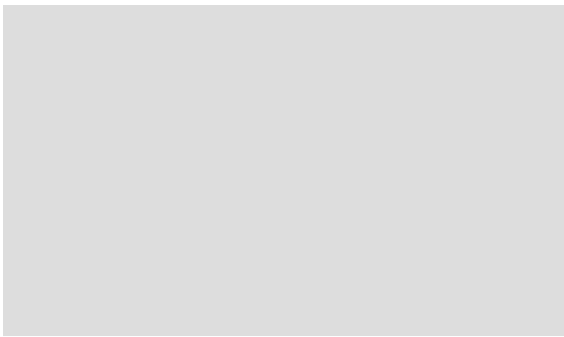
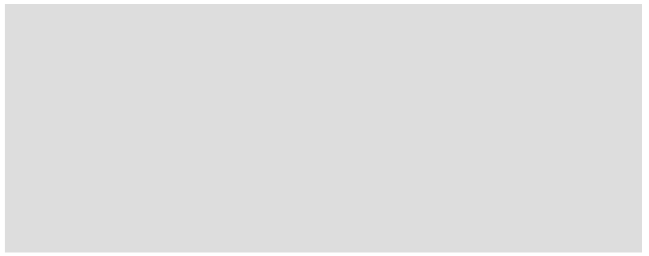
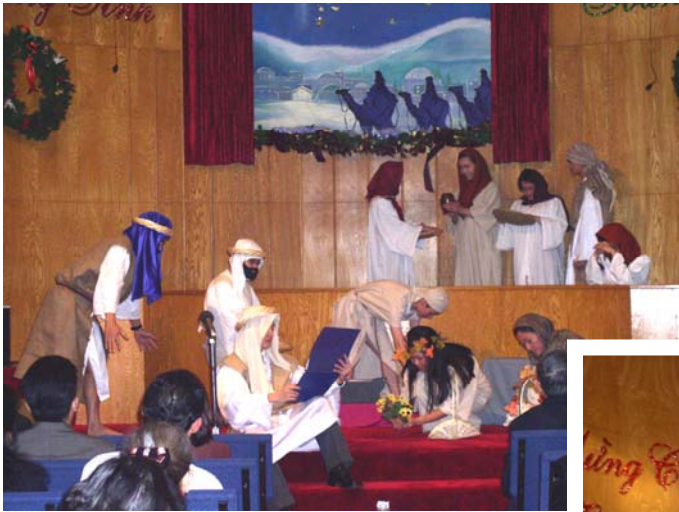
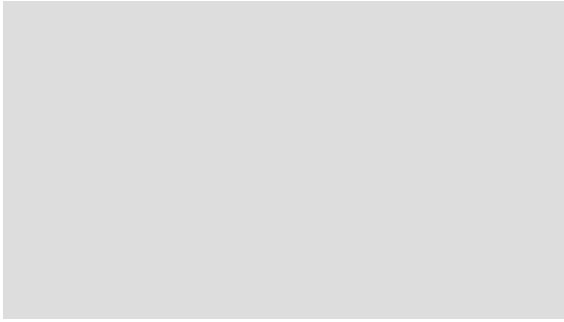
(Mai Thảo dịch)

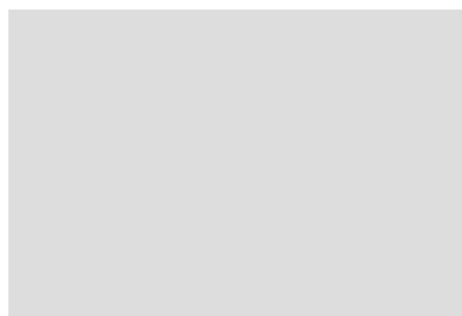

SINH HOẠT

thanh tráng niên

ƯỚC MƠ

CỦA

THANH TRÁNG NIÊN

Cám ơn Chúa đã cho vợ chồng chúng tôi đến với Hội thánh Nước Sống được gần tám năm. Tôi nhớ lại những ngày mới đến với Hội thánh, Thanh niên còn rất là nhỏ tuổi, hầu như còn ở Trung học và Đại học. Với ngày hôm nay họ có gì thay đổi, có chứ: tên Thanh niên bây giờ được gọi là Thanh Tráng niên, vì đều đã lớn và những ai đã lớn như chúng tôi thì già đi. Đa số Thanh niên đã lập gia đình, có con cái, có việc làm, một số thì vừa đi học vừa đi làm, hầu như ai cũng bận rộn hơn nhiều. Một điều mà tôi thấy không thay đổi là họ rất yêu mến Chúa, hăng say trong sự hầu việc Chúa. Đem tất cả những tài năng Chúa cho để phục vụ Chúa và phục vụ lẫn nhau. Một số bạn thì dâng thời gian của mình cho tất cả mọi việc Hội thánh cần, một số người thì đem tài năng về máy tính để phục vụ, một số người thì dâng hiến rất rộng rãi, một số người đem khả năng âm nhạc Chúa cho để hướng dẫn Hội thánh thờ phượng tôn vinh Chúa. Tôi học được thật nhiều nơi Thanh Tráng niên chúng tôi là thanh niên rất giỏi nhưng rất khiêm nhường, kiên nhẫn và tận tụy, luôn tìm mọi cách để sống hòa thuận với nhau và đồng lòng lo cho nhà Chúa. Dù sự bận rộn đến đâu, một số Thanh Tráng niên vẫn khắc phục để lo phục vụ Chúa.

Thanh Tráng niên là lứa tuổi có rất nhiều những ước mơ, ước mơ có gia đình hạnh phúc, con cái khôn ngoan, có việc làm ổn định, có nhà cửa khang trang. Mọi người đều có ước mơ cho chính mình và gia đình mình. Thanh Tráng niên còn ước mơ gì nữa không? Họ không chỉ ước mơ cho mình mà cho Chúa nữa. Họ luôn có ước mơ được sống đẹp lòng Chúa mỗi ngày, được hầu việc Chúa có kết quả hơn, được đem nhiều người về với Chúa, và ước mong Hội thánh được tăng trưởng.

Một sự ước mơ lớn của Thanh Tráng niên trong năm qua là tạo dựng một ngôi Đền Thờ cho Chúa. Ước mơ được đưa ra và Thanh Tráng niên đã hết lòng cầu nguyện và tham gia, bây giờ Chúa đã cho Hội thánh đang xây móng cho nhà Thờ bằng việc mua một căn nhà nhỏ. Cảm ơn Chúa, Thanh Tráng niên của Hội thánh Nước Sống không ngừng sống cho Chúa và cho nhau.

Trần Thi Đà

NHỮNG THỨC ĂN TỐT CHO CAO NIÊN

- + Cà chua, xốt cà chua, salsa (xốt cà chua của Mễ): chất màu làm cho cà chua đỏ làm giảm nguy cơ các chứng bệnh tim, ung thư, và chứng macular degeneration- một chứng bệnh mắt gây mù loà nhiều nhất cho người lớn tuổi. Những thức ăn khác có cùng hiệu quả: bưởi đỏ, ổi, dưa hấu, ớt đỏ trái lớn.
- + Khoai lang, bí, cà rốt: giảm nguy cơ các chứng bệnh tim, giảm da nhăn. Những thức ăn khác có cùng hiệu quả: mãng cầu, cantaloupe.
- + Nho đỏ: tăng cường trí nhớ, làm cho trí óc minh mẫn. Những thức ăn khác có cùng hiệu quả: mận (tươi hay khô), nước nho tím, bắp cải đỏ.
- + Cải broccoli: broccoli (càng tươi càng tốt) làm tăng các chất kháng thể trong cơ thể. Các thức ăn khác: bắp cải, bông cải.
- + Lúa mạch, đậu (loại đậu càng đen càng tốt): giảm chất mỡ và cholesterol.
- + Rau spinach, các loại rau xanh: giảm bệnh tim và mắt. Rau spinach đông lạnh cũng tốt như rau spinach tươi.
- + Cá Salmon, tuna, cá mè hộp, các loại cá khác (tránh các loại cá có chất thủy ngân như cá lưỡi kiếm/swordfish): giúp cho tim khỏe mạnh và trí óc minh mẫn. Dùng nhiều mỡ cá giảm nguy cơ bị lẩn.
- + Táo: ngăn chặn các chứng bệnh như Alzheimer và Parkinson. Nên ăn luôn vỏ, vì vỏ táo là phần có chứa nhiều chất bổ nhất.
- + Sữa Low-fat, sữa đậu nành: giữ cho xương cứng và mạnh. Chất đậu nành làm giảm các triệu chứng khi tắt kinh, giảm chứng loãng xương, và ngăn ngừa ung thư, giảm cholesterol.
- + Bơ và dầu olive: tốt cho tim, tăng các chất kháng thể.
- + Trà xanh (green tea): ngăn ngừa các chứng bệnh tim, giảm nguy cơ ung thư ngực. Mỗi ngày uống 1 tách trà.
- + gừng, cà ri, và các chất gia vị: tăng các chất kháng thể và có thể giảm nguy cơ mắc bệnh Alzheimer (có thể nhờ ăn nhiều cà ri mà dân Ấn Độ có tỷ lệ mắc bệnh Alzheimer rất thấp).

Tuấn Lâm

(Trích từ Vietbao.com)

TÌM Ý muốn của Chúa

Chúa có quan tâm không?

Chúa có thật sự quan tâm đến sự quyết định của chúng ta không? Chúa có chương trình cho cuộc đời chúng ta - chương trình mà chúng ta thật sự biết rõ? Hay là Chúa muốn chúng ta tự quyết định một mình?

Kinh Thánh trả lời rõ ràng: Chúa biết tất cả về chúng ta, và Chúa biết điều gì tốt nhất cho chúng ta. Chúa thấy những nguy hiểm chúng ta gặp, và Chúa cũng biết sự vui mừng mà chúng ta có thể kinh nghiệm được. Nhưng Chúa không chỉ biết điều gì tốt nhất cho chúng ta, Ngài cũng muốn ban điều tốt nhất cho chúng ta. Lý do rất là đơn giản: Chúa yêu chúng ta.

Mặc dù vậy, có một số người khó tin rằng Chúa có chương trình cho cuộc sống họ. Họ kết luận rằng, "Chúa quá bận rộn để nghĩ đến tôi". Một số người khác không bao giờ nghĩ đến ý muốn của Chúa, họ cho rằng Chúa để họ tự quyết định phải làm điều gì. Những người khác nữa lại có vấn đề khác: Họ nghĩ Chúa là một người độc ác muốn áp bức họ. Họ nghĩ tại sao phải tìm ý Chúa, nếu ý Chúa chỉ làm cho họ khổ sở.

Đối với đa số chúng ta, điều cản trở lớn nhất để biết ý Chúa đơn giản là chúng ta hay muốn tự sống đời sống riêng của mình. Vấn đề của chúng ta là sự đấu tranh xảy ra trong lòng -- sự đấu tranh giữa ý muốn của Chúa và ý muốn của bản thân mình. Chúng ta muốn Chúa hướng dẫn mình chỉ khi nào chúng ta nghĩ điều đó có lợi cho chúng ta - nhưng rồi chúng ta nắm lấy quyền kiểm soát khi chúng ta nghĩ Chúa muốn chúng ta làm điều gì đó mà chúng ta không muốn làm. Một phụ nữ viết cho tôi, "Tôi biết rằng điều tôi làm là sai, nhưng tôi vẫn cứ làm. Chúa sẽ tha thứ cho tôi mà, phải không?"

Những người suy nghĩ như vậy đều sai mục tiêu và nguy hiểm cho phần tâm linh. Họ không nghĩ đến Chúa là ai và Chúa quan tâm đến họ một cách sâu đậm. Một trong những sự thật quan trọng nhất mà tôi muốn nói đến ý muốn của Chúa là như thế này: Ý muốn của Chúa đến từ tình thương của Chúa. Nếu Chúa không yêu chúng ta, Chúa sẽ không quan tâm đến đường lối nào chúng ta đi khi chúng ta đương đầu với sự quyết định. Nhưng Chúa yêu chúng ta --- cho nên mọi

việc khác hẳn. Vì Chúa yêu chúng ta, chúng ta có thể vững tâm tìm kiếm ý Chúa, biết rằng ý Chúa luôn luôn là tốt nhất cho chúng ta. Sau cùng, nếu Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta đủ để sai Con một của Ngài vào thế gian chết thay cho sự cứu rỗi linh hồn của chúng ta, thì Ngài há không yêu chúng ta đủ để lo cho chúng ta những vấn đề sẽ xảy ra trong ngày mai hay sao? Kinh Thánh có chép, “Ngài đã không tiếc chính con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với con ấy cho chúng ta sao? (Rô-ma 8:32).

Chúa yêu bạn - vì Chúa yêu bạn, Chúa có chương trình cho đời sống của bạn. Đừng để bất cứ điều gì cản trở bạn tìm kiếm ý Chúa.

Tôi không nhớ lần đầu tiên tôi đã đọc những chữ này ở đâu, nhưng tôi không bao giờ quên: Nếu bạn không biết gì về lời Chúa, bạn sẽ không biết ý muốn của Chúa. Chúa đã trả lời nhiều câu hỏi về ý Chúa cho cuộc sống chúng ta -nhưng chúng ta đã không nghe, vì chúng ta không biết lời Chúa. Khi chúng ta biết lời Chúa, những nguyên tắc và lời dạy của Chúa sẽ trở thành như “ánh sáng” mà chúng ta tự động có được trong mọi sự quyết định, và Chúa dùng ánh sáng bên trong để đẩy ra ngoài những điều gì sai. Hãy để Kinh Thánh là phần của đời sống hàng ngày của bạn, và hãy xin Chúa khắc sâu những lẽ thật vào trong tâm hồn bạn.

Câu hỏi thực tế là: Làm sao chúng ta tìm được ý muốn của Chúa khi chúng ta gặp một quyết định quan trọng? Để tôi cho bạn sáu điều hướng dẫn mà tôi thấy giúp ích nhiều.

Đầu tiên, phải giao phó sự quyết định của bạn cho Chúa. Hãy cầu nguyện vấn đề này thường xuyên, xin Chúa chỉ dẫn bạn và tỏ ý muốn của Chúa cho bạn. Xin Chúa ban cho bạn sự khôn ngoan, và cũng xin Chúa chỉ cho bạn biết bạn có đang chống lại ý muốn của Chúa hay không. Nếu bạn đang chống lại ý Chúa, hãy ăn năn, và quy phục ý bạn lại từ đầu cho Đấng Christ. Hãy để những lời cầu nguyện của Thi Thiên trở thành lời cầu nguyện cho bạn: “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỉ dạy cho tôi biết đường lối Ngài, thì tôi sẽ đi theo sự chân thật của Ngài, Xin khiến tôi một lòng kính sợ danh Ngài.”

Rất dễ để chúng ta bỏ sót bước đầu tiên này. Chúng ta cho là chúng ta muốn biết ý muốn của Chúa - nhưng rồi chúng ta vội vã chạy khắp hướng, cố gắng tự quyết định phải làm gì và không hề tạm ngừng lại để xin Chúa hướng dẫn. Hoặc thỉnh thoảng chúng ta cho rằng chúng ta đã biết đường lối nào là tốt nhất --Mặc dù Chúa có thể có

Chúa yêu bạn – vì Chúa yêu bạn, Chúa có chương trình cho đời sống của bạn. Đừng để bất cứ điều gì cản trở bạn tìm kiếm ý Chúa.

quyết định giống như bạn, và nếu có, họ đối phó vấn đề như thế nào? (Ngay cả chúng ta có thể học từ những quyết định mà họ đã làm). Hãy nhớ rằng như chúng ta đã đề cập phần trên: Chúa không bao giờ hướng dẫn chúng ta làm bất cứ điều gì trái ngược lại với lời của Chúa.

Thứ ba, phải hiểu hoàn cảnh của bạn. Chúa không chỉ làm việc trong chúng ta, Ngài cũng đang làm việc chung quanh chúng ta. Thường thường Chúa hướng dẫn chúng ta qua những hoàn cảnh của chúng ta.

Thí dụ, Chúa tạo dựng bạn là một người duy nhất, và Ngài muốn bạn hiểu những khả năng cùng những giới hạn của bạn. Chúa không bảo chúng ta làm điều gì mà Chúa chưa ban cho chúng ta khả năng để làm điều ấy. Chúa cũng muốn chúng ta xử dụng sự khôn ngoan để quyết định. Chúng ta có cân nhắc hậu quả có thể xảy ra? Chúng ta có nghiên cứu làm cách nào khác hợp với khả năng của mình?

Thứ tư, tìm kiếm người cố vấn thánh thiện. Chúa ban cho một vài người có ân tứ đặc biệt khôn ngoan, và khi chúng ta đương đầu với sự quyết định, chúng ta nên tìm đến sự cố vấn của họ. Kinh thánh có chép, “Kế hoạch không thành vì thiếu sự hướng dẫn; Nhưng nhờ nhiều người cố vấn nó sẽ thành công (Châm ngôn 15:22). Hiên nhiên, hãy cân nhắc cẩn thận họ nói gì, nhưng Chúa có thể dùng họ để giúp bạn hiểu rõ trường hợp của bạn. Tôi luôn luôn mang ơn nhiều người Chúa đã ban cho tôi trong những năm qua khi họ sẵn sàng chia sẻ sự khôn ngoan và kinh nghiệm của họ với tôi. Những lời cố vấn của họ rất cần thiết để giúp tôi nhận thức rõ ý muốn của Chúa.

Thứ năm, tin cậy vào sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Khi chúng ta thật lòng tìm kiếm ý Chúa, Chúa thường ban cho chúng ta sự tin chắc trong tâm hồn hoặc sự thúc giục để xác nhận đường lối nào Chúa muốn chúng ta đi. Kinh thánh chép, “Khi các người xoay qua bên hữu hoặc bên tả, tai các người sẽ nghe có tiếng đằng sau mình rằng: Đây là đường đây hãy noi theo” (Êsai 30:21).

Sự thúc giục này đến từ Đức Thánh Linh, Đáng nger trị trong chúng ta nếu chúng ta nhận biết Đức Chúa Giê-xu. Đức Chúa Giê-xu nói, “Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lễ thật” (Giăng 16:16). Sự thuyết phục trong tâm hồn không phải chỉ là cảm xúc; đó là sự bình an ổn định mà Chúa đang hướng dẫn chúng ta vào con đường chắc chắn.

Tuy nhiên, Đức Thánh Linh không làm việc cô lập, và chúng ta phải đề phòng về sự phân vân của ý muốn riêng của chúng ta với sự thúc giục của Đức Thánh Linh. Chúng ta vẫn cần cầu nguyện, học lời Chúa, xem xét hoàn cảnh của chúng ta, và tìm kiếm sự cố vấn thánh thiện. Nhưng Chúa thường dùng sự thúc giục bên trong này để đưa chúng ta đến quyết định cuối cùng.

“Đừng chỉ ngồi đó và chờ một sự khám phá nào vĩ đại sẽ đến với bạn trong lúc cuộc sống đi qua trong đời bạn.”

Sau cùng, tin cậy Chúa vào kết quả. Một khi Chúa hướng dẫn bạn để quyết định, đừng thối lui. Hãy tin cậy nơi sự hướng dẫn của Chúa, và tin rằng Chúa đi trước bạn. - Chúa đang làm việc. Đôi khi chúng ta sẽ chỉ biết chắc chắn Chúa hướng dẫn sau khi chúng ta đã quyết định một việc, nhưng khi chúng ta thật lòng tìm kiếm ý Chúa, Ngài hứa hướng dẫn chúng ta ngay cả khi đường lối không rõ ràng.

Có một bạn trẻ tôi quen biết hình như có cả ngàn câu hỏi về ý Chúa cho cuộc đời của anh. Anh ta nói với tất cả mọi người về vấn đề này, anh ta nhận được cố vấn từ mọi người anh gặp; anh ta bỏ rất nhiều thì giờ để nói và đấu tranh về ý muốn của Chúa trong cuộc sống của anh --- nhưng anh ta chưa bao giờ đi đến một quyết định.

Đừng chỉ ngồi đó và chờ một sự khám phá nào vĩ đại sẽ đến với bạn trong lúc cuộc sống đi qua trong đời bạn. Đôi khi điều tốt nhất là hãy bắt đầu tiến tới trong đường hướng bạn nghĩ là Chúa đang muốn bạn đi, và tin cậy nơi Ngài là Đấng đang hướng dẫn bạn - Chúa không muốn bạn đi khi Chúa đóng cửa, và có thể Chúa đang mở một cửa khác. Kinh thánh chép, "Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con, phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con" (Châm Ngôn 3:5-6).

Hãy nhớ rằng: *Chúa yêu bạn, và Chúa muốn bạn biết ý muốn của Ngài. Hãy tìm kiếm ý Chúa, hãy khám phá ý Chúa và hãy thực hành ý Chúa. Đường lối của Chúa lúc nào cũng tốt nhất.*

Billy Graham (chuyển ngữ Thanh Huỳnh)

BẠN CÓ BIẾT: ĐI BỘ NHIỀU CÓ LỢI CHO CAO NIÊN

Theo một bản nghiên cứu mới của trường đại học Harvard, đi bộ mang lại nhiều lợi ích cho người cao niên. Đi bộ làm cho đầu óc minh mẫn, chống lại chứng mất trí nhớ. Thông thường, một người cao niên càng đi bộ nhiều thì đầu óc càng minh mẫn hơn.

So với một người đi bộ ít hơn 2 giờ trong một tuần, một người đi bộ được trên 6 giờ trong một tuần có ít hơn 20% cơ hội mắc các chứng bệnh mất trí nhớ.

Nếu đi chậm (một dặm trong vòng từ 20 đến 30 phút), một người cao niên nên đi bộ 6 giờ một tuần để giữ được đầu óc minh mẫn như đã đề cập. Nhưng nếu đi nhanh (một dặm trong vòng 16 đến 20 phút), chỉ cần đi một giờ rưỡi mỗi tuần để đạt được kết quả nói trên.

Đi bộ giúp cho hệ thống tim mạch làm việc tốt, và tim mạch làm việc được tốt cũng giúp cho hệ thống thần kinh làm việc tốt, vì vậy hoạt động đi bộ phòng ngừa được các chứng mất trí nhớ.

(Lâm Tuấn sưu tầm)

tin tức

TIN VUI THÀNH HÔN

- + Lâm Tuấn, thứ nam ÔB. Lâm Thành Tài, thành hôn cùng Lê Minh Trâm, thứ nữ ÔB. Lê Văn Thanh, vào ngày 08 tháng 10 năm 2005 tại thánh đường Hội Thánh Baptist Nước Sống.
- + Peter Trần Nguyễn, trưởng nam ÔB. Nguyễn Lương Tâm, Portland, Oregon, thành hôn cùng Ngũ Ngọc Hoa, trưởng nữ ÔB. Ngũ Tựớc Quân, Sài Gòn, Việt Nam, vào ngày 20 tháng 5 năm 2006 tại thánh đường Hội Thánh Baptist Nước Sống, Portland, Oregon.
- + Được tin Lê Tự Triết, thứ nam của ÔB. Mục Sư Lê Tự Cam, thành hôn cùng Lê Thị Bích Huệ, thứ nữ ÔB. Lê Văn Thành. Lễ Thành Hôn sẽ được cử hành vào ngày 05 tháng 08 năm 2006 tại thánh đường Hội Thánh Baptist Nước Sống.

TIN VUI ĐÍNH HÔN

- + Lâm Hùng, thứ nam của ÔB. Lâm Thành Tài, Portland, Oregon, đính hôn cùng Nguyễn Thanh Ngọc Bích, út nữ ÔB. Nguyễn Thanh Dinh, Nha Trang, Việt Nam vào tháng 09 năm 2006.

TIN VUI TỐT NGHIỆP

- + Lê Châu tốt nghiệp Bachelor of Science in Biology.
- + Phạm Trúc tốt nghiệp Bachelor of Science in Math.
- + Mai Thảo & Nguyễn Phúc Hậu tốt nghiệp High School.

THÀNH VIÊN MỚI

- + Bé Bảo Hân, con của anh Vang-chị Đà, chào đời ngày 05 tháng 11 năm 2004.
- + Bé Angelina, con của anh Cường-chị Hoa, chào đời ngày 08 tháng 08 năm 2005.
- + Bé Jacob, con của anh Cường-chị Thủy, chào đời ngày 27 tháng 08 năm 2005.
- + Cùng các bé sẽ chào đời vào cuối năm 2006: anh chị Thái-Trang, anh chị Thanh-Uyên, anh chị Vang-Đà.
- + Nguyễn Trang, Lâm Trâm, Mai Thảo, Lê Thảo, Trần Trần đã gia nhập vào Gia Đình Nước Sống.

CẦU NGUYỆN

Xin quý con cái Chúa dành thời giờ cầu nguyện:

- + Cho Mục Sư Quản Nhiệm được thêm sức và đầy ơn Chúa trong chức vụ chăn bầy.
- + Cho trại Liên Kết Thanh Niên, tổ chức vào các ngày 21-23 tháng 07 năm 2006, được tốt đẹp và có nhiều con cái Chúa tham dự cùng được đầy ơn trong sự thông công.
- + Cho con cái Chúa ngày càng ham học hỏi lời Ngài và yêu mến Ngài hơn.
- + Cho Ban Chấp Hành của Hội Thánh được Chúa soi dẫn và thêm ơn để hầu việc Ngài.

TRẠI HÈ THƯỜNG NIÊN

Trại Liên Kết Thanh Niên 2006

Chủ đề: **LÊN CHỖN CAO HƠN**

Câu gốc: *Họ đi tới, sức lực lần lần thêm...* thi thiên 84:7a

Diễn giả: Mục sư Huỳnh Quốc Khánh

Thời gian: Thứ Sáu 07/21 – Chúa Nhật 07/23

Địa điểm: Molalla Retreat Conference

Molalla, Oregon

Liên lạc: Lâm Hùng, 503.734.8623

URL: www.trailienket.com

Lệ phí: \$60 mỗi trại viên

Sinh hoạt Hội Thánh

Thứ Bảy Sinh hoạt Thanh thiếu niên 5:00 – 7:30pm

Thứ Bảy Cầu nguyện tại tư gia 7:30 – 9:30pm

Chúa Nhật Học Kinh Thánh (SS) 12:00 – 12:50pm

Emails

Mục sư Quản Nhiệm: mucusu@nuocsong.com

Ban biên tập: banbientap@nuocsong.com

Thanh niên: thanhnien@nuocsong.com

www.nuocsong.com